

รวมมติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ.
ที่เกี่ยวข้องกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย
แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่อื่น

รวมมติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ.
ที่เกี่ยวข้องกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย
แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่อื่น

๑. เกริ่นนำ เป็นบทความเกี่ยวกับรายละเอียดในการใช้บังคับแก่ ข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่อื่น เช่น พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข
๒. ผนวก ๑ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับวินัยโดยตรง
๓. ผนวก ๒ มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับวินัยโดยทั่วไป
๔. ผนวก ๓ มติ ก.พ.ที่เกี่ยวกับวินัย ซึ่งใช้เฉพาะกับข้าราชการเท่านั้น

เกริ่นนำ

มติคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย) เคยให้ความเห็นสรุปว่ามติคณะรัฐมนตรีมิใช่กฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรีเป็นเพียงคำสั่งในทางบริหารที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องไปดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น (เรื่องเสร็จ ๒๘/๒๕๒๖) และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ (๖) บัญญัติสรุปว่า “ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ ดีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติในกรณีที่เป็นปัญหา มติของ ก.พ. ตามข้อนี้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย”

รวมมติคณะรัฐมนตรี และมติ ก.พ. ที่เกี่ยวข้องกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย แก่ข้าราชการแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่อื่น เล่มนี้ ได้รวบรวมมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับวินัยโดยตรงและที่เกี่ยวข้องโดยทั่วไป ซึ่งใช้กับข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ส่วนมติของ ก.พ. ใช้บังคับกับข้าราชการเท่านั้น

อนึ่ง ในรายละเอียดของมติคณะรัฐมนตรีส่วนใหญ่จะระบุไว้ชัดเจนว่าให้ใช้บังคับกับข้าราชการเท่านั้น หรือบางมติคณะรัฐมนตรีก็ระบุว่าให้ใช้บังคับกับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และเจ้าหน้าที่ของอื่นด้วย แต่อย่างไรก็ดีบางระเบียบก็กำหนดเพิ่มเติมว่าให้นำมติคณะรัฐมนตรีที่ใช้กับข้าราชการมาใช้บังคับด้วย เช่น

๑. กรณีพนักงานราชการ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ กำหนดไว้สรุปว่า “บรรดามติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดให้ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำของส่วนราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานราชการผู้นั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหรือต้องห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างประจำด้วย”

๒. กรณีลูกจ้างประจำ กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือที่ กค ๐๕๒๗.๖/ว ๗๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ กำหนดไว้สรุปว่า “ให้นำมติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย”

๓. กรณีพนักงานกระทรวงสาธารณสุข (พกส.) ประกาศคณะกรรมการบริหารพนักงานกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารงานบุคคล ว่าด้วยวินัยและการรักษา วินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของพนักงานกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๙ วรรคท้าย กำหนดว่า “เพื่อให้การลงโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขเป็นมาตรฐานเดียวกันกับการลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้นำมติคณะรัฐมนตรีทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษพนักงานกระทรวงสาธารณสุขผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงด้วย”

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ..... 63746
วันที่... 3.1.ค.ย. 2543
เวลา... 10.14

506.

6848

ที่ กค 0527.6/ ก. 79

กระทรวงการคลัง

อนนพระราม 6 กท-10400

๙ สิงหาคม 2543

กองการเจ้าหน้าที่
เลขรับ..... 3118
วันที่... 4 ก.ย. 2543

เรื่อง การลงโทษลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

เรียน พลเอกสุรยุทธ์ อภัยวงศ์

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0514/42404 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2529

กลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
รับที่... 1094
วันที่... 5.ค.ย. 43
เวลา... 11.50

ด้วยระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 ข้อ 52 กำหนดว่า "ลูกจ้างประจำผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามข้อ 13 สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ในกรณีที่สั่งลงโทษไล่ออก ถ้ามีเหตุค้นคว้ารถหายจะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ถูกสั่งลงโทษปลดออกตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จเสมือนว่า ผู้นั้นลาออกจากราชการ"

เพื่อให้การดำเนินการของส่วนราชการต่าง ๆ ตามข้อ 52 แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.2537 เป็นมาตรฐานเดียวกันกับแนวทางการลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ 10 แห่งระเบียบดังกล่าว ยกเลิกหนังสือที่อ้างถึง และให้นำมาคิดและวินิจฉัยทุกกรณีที่กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มาใช้ในการกำหนดโทษลูกจ้างประจำผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป

- เห็นชอบ
- โปรดดำเนินการต่อไป

ด้วย หัวหน้ากลุ่มงานเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม เพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

๙๖๖๖

(นายชุมพล สมวงศ์)

กรรมการบริหารงานทั่วไป กองการเจ้าหน้าที่
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
สำนักบริหารการเบิกจ่ายเงิน

ส่วนบริหารงานบุคคลลูกจ้าง

โทร. 2713119 โทรสาร 2713115

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิสุทธิ มนต์วิรัตน์)

รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(นายเฉลิมชัย ชุมเมือง)
รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- 4 ก.ย. 2543

เรียน ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข (สอ 4)

- เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

- เห็นตามขอบของ ก. แจ้งส่วนราชการ
ในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

(นายวิจิตร อากปรียา)

ผนวก ๑

มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับวินัยโดยตรง

1610
กระทรวงมหาดไทย
29154
1419
2738

4158
สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 28 4139/502
วันที่ 13 พ.ค. 2345
เวลา 9-37 4

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๒๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ห้อง ผ.ร.ม.ต.ธ.
เลขรับ 264
วันที่ 13 พ.ค.

๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ และการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. ๒๐๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖
๒. สำเนาหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๒๘๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖) เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการ เล่นการพนันและเสพสุรา และมีมติ (๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘) เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนัน สลากกินรวบ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรี ที่สมควรปรับปรุงหรือยกเลิก ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอ ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนัน สลากกินรวบ เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษ ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ได้วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว และระดับ โทษในมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลพินิจในการ สั่งลงโทษผู้กระทำผิดตามประเภทและความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนด แนวทางการลงโทษเกี่ยวกับการเล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ข้ออื่นอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่ จาก “ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “ควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” (เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕)

/สำนัก ...

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของส่วนราชการดังกล่าว จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากรินรวบ

๒. ให้ความเห็นชอบให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ตามข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ. จาก “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ”

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป

② เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดทราบ เห็นควรแจ้งให้
ส่วนราชการ และหน่วยงานในสังกัด กสธ. ทราบ
และถือปฏิบัติต่อไปด้วย จ. เป็นพระคุณ

(นางสาวสະໂພທິພ໌ ปานรัตน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป

19 พ.ค. 2546

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

<ning@cl/c>

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อูวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

① เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดทราบ และ เพ่งฯ รว.สธ.

เห็นควรมอบท่านแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ
และถือปฏิบัติต่อไป

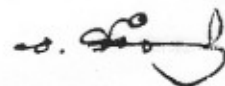
③

ทราบ
ขอบ

(นายอนันต์ อริยะวิทย์)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

20 พ.ค. 2546

(นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ)

ผู้ช่วยรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

14 พ.ค. ๒๕๔๖

๑ นายอนุสรณ์ (๒)

โปรดพิจารณา

(นายวุฒิ สุขสมมต)

หัวหน้างานสารบรรณ

14 พ.ค. 2546

14 พ.ค. 2546

๓ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา

เรียน (เวียน กระทรวง ทบวง กรม)

อนุสนธิหนังสือที่ น.ว.๒๐๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ แจ้งมติคณะรัฐมนตรี ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ทดสอบวินัยข้าราชการในเรื่องการเสพสุราและเล่นการพนันโดยเคร่งครัด ความแจ้งอยู่แล้ว นั้น

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติมอบให้ ก.พ.พิจารณาหาทางวางระเบียบหรือข้อบังคับให้ข้าราชการเลิกเล่นการพนันและเสพสุราด้วยอีกทางหนึ่ง ซึ่งบัดนี้ ก.พ.ได้พิจารณาแล้ว เสนอแนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนัน และข้าราชการเสพสุรา มาดังต่อไปนี้

ก. เล่นการพนัน

๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น การวางโทษดังให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

๒. การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้คือเมื่อได้รับอนุญาตจากราชการ.

(ก) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปราม โดยตรงหรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวินัย หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อกำหนดของกระทรวงทบวงกรมวางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่น ให้พิจารณาลงโทษตามความกณฑ์

(ข) เล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงาน ซึ่งมีหน้าที่ปราบปราม โดยตรง หรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการวินัย หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อกำหนดของกระทรวงทบวงกรมวางไว้เป็นพิเศษ อาจพิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ถ้าผู้เล่นนั้นเป็นข้าราชการอื่นจะเป็นผิดคือเมื่อปรากฏว่า ผู้นั้นหมกมุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสียเสียราชการ และให้พิจารณาลงโทษตามความกณฑ์

ข. เสพสุรา

ข้าราชการผู้ใดเสพสุรามิใช่เมาจนไม่สามารถครองสติได้ ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้พิจารณาลงโทษตามความกณฑ์ ข้าราชการผู้ใดเสพหรือเมเสพสุราในกรณีต่อไปนี้ อาจถูกลงโทษสถานหนักถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เช่น

๑. เสพสุราในขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. เมาสุราเสียราชการ

๓. เมาสุราในที่ชุมนุมสาธารณะจนเกิดเรื่องเสียหาย หรือเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

คณะกรรมการไต่ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม สกนี้ ลงมติเห็นชอบ
ตามที่ ก.ส.เสนอ และให้ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป
จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ข้าราชการในสังกัดถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงนาม) ชำนาญอักษร
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะกรรมการ.

ชำนาญอักษร

ชำนาญอักษร

กฤษณ์ งามนวล
(นายสารภรณ์ งามนวล)
มีอำนาจในตำแหน่ง ๑๖

๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ และการปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและ เสพสุรา

เรียน กระทรวง ทบวง กรม จังหวัดทดลองแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและจังหวัดเทียบเคียง สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว.๒๐๘/๒๔๕๖

ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖

๒. สำเนาหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว.๒๘๐/๒๔๕๘

ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖) เรื่อง แนวทางการลงโทษ ข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา และมติ (๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘) เรื่อง การปราบปราม ข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบ มติคณะรัฐมนตรีที่สมควรปรับปรุงหรือยกเลิก ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง แนวทางการลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ได้วางแนวทาง การลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว และระดับโทษในมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวก็มีความ ยืดหยุ่นเหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลยพินิจในการสั่งลงโทษผู้กระทำผิดตามประเภท และความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีการกำหนดแนวทางการลงโทษเกี่ยวกับการ เล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๘ ซ้อนอีกชั้นหนึ่ง นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่จาก “ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “ควรวางโทษถึงปลดออกหรือ ไล่ออกจากราชการ” (เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับข้อเสนอของ
ส่วนราชการดังกล่าว จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดังนี้

๑. ให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘
เรื่อง การปราบปรามข้าราชการเล่นการพนันสลากกินรวบ

๒. ให้ความเห็นชอบให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖
เรื่องแนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา ตามข้อเสนอของสำนักงาน ก.พ.
จาก “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออก
ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “๑. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการ
ผู้ใดเล่นควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ”

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบตามที่สำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางลงโทษข้าราชการเล่นการพนันและเสพสุรา
โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา / จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

๑. เดิมคณะรัฐมนตรีได้ลงมติ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ส่วนราชการกวดขันวินัยข้าราชการในเรื่องการเล่นการพนันโดยเคร่งครัด พร้อมกับมอบให้ ก.พ.พิจารณา หาทางวางระเบียบหรือข้อบังคับให้ข้าราชการเลิกเล่นการพนัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบกับข้อเสนอของ ก.พ. และให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามแนวทางการลงโทษข้าราชการกรณีเล่นการพนัน ดังนี้

๑) การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด ถ้าข้าราชการผู้ใดเล่น ควรวางโทษถึงให้ออกปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ

๒) การพนันประเภทที่กฎหมายบัญญัติว่าจะเล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากทางการ

(๑) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาตถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรง หรือเป็นครู หรือเป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการวัฒนธรรม หรือเจ้าพนักงานอื่นใด ซึ่งมีข้อห้ามกระทรวง ทบวง กรม วางไว้เป็นพิเศษ ให้พิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ส่วนกรณีเล่นโดยได้รับอนุญาตแล้ว ถ้าผู้เล่นเป็นเจ้าพนักงานดังกล่าวข้างต้น อาจพิจารณาลงโทษตามเกณฑ์ในข้อ ๑. ก็ได้

(๒) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาตถ้าผู้เล่นเป็นข้าราชการอื่นให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี แต่ถ้าเล่นโดยได้รับอนุญาตแล้วจะผิดต่อเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นหมกมุ่นต่อการพนันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ราชการและให้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี

๒. ต่อมาการเล่นการพนันสลากรินรวบ มีผู้นิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย เป็นการยากที่จะทำการปราบปรามการพนันประเภทนี้ได้หมดสิ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอให้ดำเนินการปราบปรามข้าราชการที่เล่นการพนันสลากรินรวบโดยเคร่งครัด และควรพิจารณาลงโทษข้าราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพนันประเภทนี้ไม่ว่าจะเป็นเจ้ามือผู้เดินขายหรือผู้เล่นในสถานหนัก อย่างน้อยให้ออกจากราชการ

๓. ปัจจุบันมีส่วนราชการเสนอคณะรัฐมนตรีให้ยกเลิกมติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ดังกล่าว เนื่องจากมติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้วางแนวทางการลงโทษข้าราชการที่เล่นการพนันไว้แล้ว ซึ่งระดับโทษในมติดังกล่าวมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับการที่ผู้บังคับบัญชาจะใช้ดุลยพินิจสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดตามประเภทและความร้ายแรงแห่งกรณีได้ จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดแนวทางการลงโทษ

เกี่ยวกับการเล่นสลากกินรวบไว้ในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘ ซ้อนอีกชั้นหนึ่ง

๔. ขณะเดียวกันสำนักงาน ก.พ.ได้เสนอให้ปรับปรุงข้อความในมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เกี่ยวกับการวางโทษข้าราชการเล่นการพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาดเสียใหม่จาก “ควรวางโทษถึงให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ” เป็น “ควรวางโทษถึงปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้แก้ไขระดับโทษวินัยร้ายแรงเหลือเพียงปลดออกและไล่ออกเท่านั้น

๕. เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติ

1) เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

2) ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ และ

3) กำชับให้ส่วนราชการถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ โดยเคร่งครัดต่อไป

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 54799
วันที่ 10 ก.ย. 2546
เวลา 03.84

5365

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๒๒๖

ห้อง ผ.ร.ม.ต.ส.ธ.
เลขรับ 739
วันที่ 10 ก.ย. 2546

สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 08 8963/10
วันที่ - 8 ก.ย. 2546
เวลา 11-54 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ กันยายน ๒๕๔๖

เรื่อง การยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๒/๒๔๔๘
ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๘

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติ (๕ มกราคม ๒๕๔๘) เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอเกี่ยวกับการห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์ โดยให้ปฏิบัติดังนี้ สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เล่นร่วมนั้นควรห้ามทันที ส่วนผู้ที่เล่นร่วมอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้มาจดทะเบียนและแจ้งกำหนดเวลาที่จะเสร็จสิ้นการเล่นร่วมของวงหนึ่ง ๆ ไว้ เมื่อถึงกำหนดที่รับจดทะเบียนไว้ก็ให้ยุติโดยเด็ดขาด ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่สมควรปรับปรุงหรือยกเลิก ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมแจ้งว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่สามารถใช้บังคับได้กับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ประกอบกับในปัจจุบันการเล่นแชร์ไม่ถือเป็นสิ่งผิดกฎหมายโดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้การรับรองไว้ว่าเป็นสัญญาที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน สามารถใช้บังคับคดีได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวไม่เกิดผลในทางปฏิบัติ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดให้การเล่นแชร์ของประชาชนทั่วไปที่มีได้ดำเนินการเป็นธุรกิจสามารถกระทำได้ ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยมีสาระสำคัญคือ กำหนดให้บุคคลธรรมดาเป็นนายวงแชร์ได้ไม่เกิน ๓ วง มีจำนวนสมาชิกวงแชร์รวมกันไม่เกิน ๓๐ คน และมีวงเงินรวมกันไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (๓๐๐,๐๐๐ บาท) ดังนั้น จึงเห็นสมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์ เนื่องจากไม่มีผลในทางปฏิบัติและเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

/สำนัก ...

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับความเห็นของส่วนราชการดังกล่าว จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์

คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมายและระบบราชการ) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิชณุ เครืองาม) เป็นประธานกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๖ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๖ แล้วมีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้

๑. ประเด็นอภิปราย

๑.๑ โดยที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ (๕ มกราคม ๒๕๔๘) เห็นชอบเกี่ยวกับการห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์ เนื่องจากขณะนั้นยังไม่มีกฎหมายควบคุมการเล่นแชร์โดยเฉพาะ และเห็นว่าจะทำให้เกิดผลกระทบกับการปฏิบัติงาน เช่น เกิดการแตกความสามัคคี เป็นต้น ต่อมาในสมัยรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้การเล่นแชร์ของประชาชนทั่วไปที่มีได้ดำเนินการเป็นธุรกิจสามารถกระทำได้ตามที่กฎหมายกำหนด ทำให้ไม่มีความจำเป็นต้องควบคุมหรือห้ามการเล่นแชร์ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอีกต่อไป ประกอบกับปัจจุบันการเล่นแชร์ไม่ถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย เป็นสัญญาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนสามารถใช้บังคับได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย

๑.๒ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่ในการประมวลมติคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่ามติดังกล่าวที่ล้าสมัย ซึ่งควรได้รับการทบทวน ปรับปรุง แก้ไขหรือยกเลิกเสีย จึงได้แจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตรวจสอบมติดังกล่าวที่สมควรจะดำเนินการดังกล่าวโดยมีส่วนราชการหลายแห่งเสนอขอทบทวนปรับปรุงให้มีการยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี (๕ มกราคม ๒๕๔๘) เกี่ยวกับการห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์โดยเห็นว่ามติดังกล่าวสมควรดำเนินการยกเลิกได้ เนื่องจากมีพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้บังคับโดยถูกต้องแล้ว การยกเลิกจึงน่าจะมีความเหมาะสม เนื่องจากไม่มีผลทางปฏิบัติและไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๒. มติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗

เห็นควรให้ความเห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี (๕ มกราคม ๒๕๔๔) เกี่ยวกับการห้ามข้าราชการและพนักงานองค์การรัฐบาลเล่นการลงแชร์ ตามที่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีเสนอ โดยให้ผู้บังคับบัญชาควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชามีให้หมกมุ่นหรือเอาใจใส่ เกี่ยวกับการเล่นแชร์ในสถานที่ราชการจนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ หรือแตกความสามัคคี หรือเป็นหนี้สินโดยไม่สมควร ซึ่งแม้จะไม่ผิดวินัยฐานเล่นแชร์ แต่ยังคงเป็นความผิดทางวินัย และสามารถดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบที่มีในฐานอื่นได้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ อนุมัติตามมติคณะกรรมการ กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมายและระบบราชการ)

จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดทราบ เห็นควรให้ยกเลิก
มติคณะรัฐมนตรี ๕ ม.ค. ๒๕๔๔
ที่ ๕๐๖๒๖๖ ๑๖ ม.ค. ๒๕๔๔

(นางสาวสไบทิพย์ ปานรัตน์)

ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป
๑๑ ก.ย. ๒๕๔๖

สำนักบริหารงานสารสน.๗๓๔

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

๓) งานสารบรรณ(๒)

โปรดทราบ การได้ข้อเท็จจริง
๑๒ ก.ย. ๒๕๔๖

(นางสาววิรัชต์ เต็มศิริพิพร)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๑
รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร

(นายวิรัช เต็มศิริพิพร)

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร (นายวิรัช เต็มศิริพิพร)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร
๑๒ ก.ย. ๒๕๔๖

ขอแสดงความนับถือ

๑๒. ๑๕.๕๕

(นายบรรศักดิ์ อวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เพื่อโปรดทราบ

๑๒ ก.ย. ๒๕๔๖

(นายยงยุทธ รัชต์ประเสริฐ)

ผู้ช่วยรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๑๑ ก.ย. ๒๕๔๖

๑๐ ก.ย. ๒๕๔๖ ๑๒ ก.ย. ๒๕๔๖

ที่ น.ว. ๑๒/๒๔๔๔

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๑๔ มกราคม ๒๔๔๔

เรื่อง ห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาล เสนอการลงแซร์

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง

ด้วยกระทรวงการคลังเสนอว่า การหาผลประโยชน์โดยวิธีการ
ที่เรียกกันว่า "ดองแซร์, เสนอแซร์, ประมุขแซร์, เปียแซร์" หรือเรียกอย่างอื่นก็ตาม
อันมีทำนองว่าคนหมู่หนึ่งเข้ากันจัดเป็นวงหนึ่ง ออกเงินเป็นรายเดือน ๖๐๐ บาท
เท่า ๆ กันรวมเข้าเป็นเงินกองทุนกลาง แล้วลัดกันชักกองทุนนั้นไปใช้สอยโดยเสีย
ดอกเบี้ยถ้อยคำตามที่ใครจะเป็นผู้ประมูลให้ดอกเบี้ยเป็นอัตราสูงสุดประจำเดือน
(หรือระยะเวลาหนึ่ง ๆ) นั้น ๆ บัดนี้ มีข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาล
นิยมแพร่หลายกันขึ้นอีก การที่ข้าราชการไปร่วมวิธีการเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นได้
เพราะได้ใช้เงินเดือนไปลงทุน และเมื่อประมูลดอกเบี้ยสูงเพื่อให้ได้เงินไปใช้สอยแล้ว
ในเดือนต่อ ๆ ไป ก็ย่อมจะขาดแคลนเงินสำหรับใช้สอย อันจะก่อให้เกิดคอรัปชั่นขึ้น
ได้ง่าย จึงเห็นควรห้ามข้าราชการและพนักงานขององค์การรัฐบาล เสนอการลงแซร์เสีย
โดยปฏิบัติดังนี้ สำหรับผู้ที่ยังไม่ได้เสนอนั้นควรห้ามทันที ส่วนผู้ที่เสนอมานอยู่แล้ว ให้
ผู้บังคับบัญชาสั่งให้มาจบทะเบียนและแจ้งกำหนดเวลาที่จะเสร็จสิ้นการเสนอมานของ
วงหนึ่ง ๆ ไว้ เมื่อถึงกำหนดที่รับจบทะเบียนไว้ก็ให้ยุติโดยเด็ดขาด จึงเสนอไปเพื่อ
คณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ศกนี้ ลงมติ
เห็นชอบด้วยและให้ปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงขอเป็นนัยมาเพื่อสั่งการและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้ผู้ว่าราชการ
ภาคและผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

Signature

(หลวงชำนาญอักษร)

อำนาจถูกต้อง

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

นางสาวกรรณ จาทรานนท์

เจ้าหน้าที่รักษาหนังสือและเอกสาร

ที่ นร 0205/ว 234

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

24 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอบปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี
เรียน กระทรวง ทบวง กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วน ที่ นว 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ปกปิด ที่ นร 0709.2/บ 1044
ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2536

ตามที่ได้ยืนยันมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรง มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ นั้น

บัดนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอขอปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503
เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ความละเอียดครบถ้วนตามสำเนาหนังสือที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2536 อนุมัติตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ดังนี้

1. ให้ปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 เกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการ
ผู้กระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงบางกรณี ดังนี้

1.1 ปรับปรุงถ้อยคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนจากความว่า "ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ไปเลยเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร" เป็น "ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน
เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย"

1.2 การลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ
ตามข้อ 1.1 เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งควรลงโทษเป็นไล่ออกจากราชการ การนำเงินที่
ทุจริตไปแล้วมาคืนหรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดไม่เป็นเหตุผลหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ

2. สำหรับการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงใน 2 ฐานความผิดดังกล่าวตามมาตรา
67 วรรคสาม และมาตรา 75 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518
หรือตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหน้านั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 มีบทเฉพาะกาลมาตรา 138 ให้ลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนที่ใช้อยู่ขณะกระทำความผิด ก็ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 ต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัด
ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองประมวลและติดตามผลมติคณะรัฐมนตรี
โทร. 2827193 โทรสาร 2824045

23 ธ.ค. 2536

กวน

ที่ น.ว. ๑๒๔ / ๒๕๐๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๕ ตุลาคม ๒๕๐๓

เรื่อง การลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด และกระทรวงมหาดไทย

ด้วยเลขาธิการ ก.พ. รายงานว่า มีกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ส่งให้ข้าราชการพลเรือนที่กระทำความผิดอย่างร้ายแรงออกจากราชการ เพื่อบำบัดความชั่ว โดยอ้างเหตุควรปรานีหลายราย ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่เป็นการเหมาะสม รวม ๒ เรื่อง คือ-

๑. กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อบำบัดความชั่ว

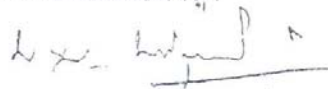
๒. กระทำความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ เกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ออกจากราชการตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ เพื่อบำบัดความชั่ว

ก.พ. เห็นว่าความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้งหน้าที่ราชการ ไปเลยเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การนำเงินที่ทุจริตยกออกไปแล้วมาคืนก็ การที่เป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดก็ ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลง เป็นให้ออกจากราชการได้ ก.พ. จึงขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาและสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่ ก.พ. เสนอ และให้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

จึงขอขึ้นบันทึกเพื่อจกได้ถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

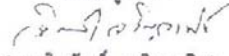
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายมนูญ บริสุทธิ)

เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี.

ตำแหน่งรอง

(นางจิราพร เจริญวาณิช)

๑. วิศวกรในโยธาและแผน ๑

30 มกราคม 2528

เรื่อง แนวทางในการพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งว่า รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ซึ่งเป็นผู้สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีในส่วนที่เกี่ยวกับการพิจารณาโทษทางวินัยได้ให้ความเห็นว่าความหมายของคำว่า ทุจริตต่อหน้าที่ราชการในปัจจุบันนี้มีลักษณะการกระทำผิดกว้างขวางขึ้นกว่าแต่เดิมมากจึงขอให้สำนักงาน ก.พ.ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับโทษในเรื่องการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเสนอแนะเพื่อพิจารณาว่าสมควรจะทบทวนมติคณะรัฐมนตรีให้เป็นการเหมาะสมขึ้นเพียงใด หรือไม่

สำนักงาน ก.พ.ได้ศึกษาวิเคราะห์เรื่องดังกล่าวแล้วเห็นโดยสรุปว่ามติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 ที่กำหนดให้ลงโทษผู้ทุจริตต่อหน้าที่ราชการถึงไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนลงได้ก็เพียงปลดออกจากการเท่านั้น เป็นมติที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของรัฐบาลที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างจริงจัง ซึ่งถือได้ว่าเป็นมติดีที่ยังมีความเหมาะสมและจำเป็นที่จะคงไว้ใช้โดยที่ยังมีต้องแก้ไขปรับปรุงแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม การที่จะส่งลงโทษข้าราชการสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการในกรณีนั้นๆ จะต้องมียานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาทุจริตหรือเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย สำนักงาน ก.พ. จึงได้เสนอความเห็นดังกล่าวข้างต้นต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย และได้สั่งการให้สำนักงาน ก.พ.แจ้งแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาเรื่องนี้ให้ส่วนราชการต่าง ๆ ทราบ เพื่อให้การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นไปอย่างมีเหตุผลในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะสามารถให้ความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา และสร้างความเป็นธรรมให้กับทั้งราชการและตัวข้าราชการเองด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) โสรัจ สุจริตกุล

(นายโสรัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. 2819451

ปกปิด

ที่ นร 0204/ว 61

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

30 มีนาคม 2541

เรื่อง การใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2541 คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบในหลักการตามที่กระทรวงการคลังเสนอให้ส่วนราชการและข้าราชการตรวจสอบสิทธิของตนเองว่า ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ หากไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมให้งดเบิกจ่าย และให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไปว่า เมื่อมีการตรวจสอบการใช้สิทธิแล้วพบว่าข้าราชการรายใดมีเจตนาใช้สิทธิเบิกไม่ถูกต้องขัดกับพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการให้ถือว่าเป็นการทุจริตมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เมื่อมีการสอบสวนแล้วพบว่ามีความผิดจริงให้ส่วนราชการพิจารณาลงโทษไล่ออก ซึ่งจะไม่มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) วิชาญ เครื่องงาม
(นายวิชาญ เครื่องงาม)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. 2810007, 2823644

โทรสาร 2824145

14 กรกฎาคม 2496

เรื่อง ห้ามเสพสุราขั้บยานยนต์

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2496 ได้พิจารณาเห็นว่าขณะนี้ได้มีข้าราชการ และพนักงานขับรถของหน่วยราชการและองค์การต่าง ๆ ได้เสพสุราแล้ว ขั้บยานยนต์เป็นเหตุเกิดอันตรายและเสียหายอยู่เสมอ จึงเห็นสมควรที่จะได้จัดการแก้ไขเสีย

ในที่สุดได้ลงมติห้ามมิให้ข้าราชการหรือพนักงานขับรถของหน่วยราชการและองค์การต่าง ๆ เสพสุราในเวลาขั้บยานยนต์ ถ้าปรากฏว่าผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าเป็นความผิด ต้องลงโทษหนัก

จึงขอขึ้นมายา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร

(หลวงชำนาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ที่ สร.๐๒๐๓/ว. ๕๕

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ

๔ มิถุนายน ๒๕๑๖

เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการไต่ถามและการแต่งกายของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงาน
ในรัฐวิสาหกิจ

เรียน เวียงกระทรวงมหาดไทย จังหวัดทุกจังหวัด และกรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๑๖ คณะกรรมการ
ได้พิจารณาเห็นว่า ประเทศไทยควรมีวัฒนธรรมอันดีงามและยังยืนมานานหลายประการ อันเป็น
พื้นฐานที่ก่อให้เกิดความเจริญมั่นคงของชาติ มาด้วยคติโดยตลอด บัดนี้ ปรากฏว่า อธิปไตยแห่ง
ความผันแปรทางวัฒนธรรมต่างประเทศได้ครอบงำจิตใจคนไทยบางคน ทำให้ลืมวัฒนธรรมอันดี
งามของคนไทยมานานนับเสีย ทำให้หันเหไป และอาจเป็นเหตุก่อให้เกิดความเป็นคน
ชาติไทยของตัวเอง และเพื่อสนับสนุนคนไทยที่ต้องการรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทยไว้
ตลอดไป จึงลงมติให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการไต่ถามและการแต่งกายของ
ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไป

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการได้นำร่างระเบียบในเรื่องนี้เสนอ
ทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร
พิจารณา นายกรัฐมนตรี พิจารณาลงนามแล้ว ทั้งสำเนาที่ไต่ส่งมาพร้อมนี้
จึงเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสวนะ คุ้มวรรณาภิ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะกรรมการ

กองนิติกรรม.

โทร. ๔๐๐๐๐๓

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง การไว้ผมและการแต่งกายของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจ

โดยที่ชาติไทยได้มีวัฒนธรรมอันดีงามและยังยืนมานานหลายประการ อันเป็นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความเจริญมั่นคงของชาติ มาด้วยดีโดยตลอด บัดนี้ ปรากฏว่า อคติและความเห็นแปรทางวัฒนธรรมต่างประเทศ ได้ครอบงำจิตใจคนไทยบางคน ทำให้ผู้มีวัฒนธรรมอันดีงามของคนไทยมานานนั้นเสีย ทำให้หันเหไป และอาจเป็นเหตุก่อให้เกิดความ เป็นคนชาติไทยของตัวเอง

เพื่อสนับสนุนคนไทยที่ต้องการรักษาวัฒนธรรมอันดีงามของไทยไว้ตลอดไป จึงให้ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจ ดำเนินการเป็นตัวอย่างแก่ประชาชนทั่วไปในการไว้ผมและการแต่งกายบางประการ ดังนี้

๑. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนที่เป็นชาย ไม่ให้ไว้ผมยาวปิกคินผม

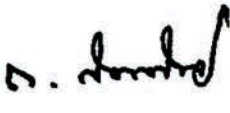
๒. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนที่เป็นหญิง ไม่ให้สวมกระโปรงสั้นเหนือเข่า

๓. ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ที่ทำงานในรัฐวิสาหกิจทุกคนทั้งชายและหญิง ไม่ให้คาดเข็มขัดโลหะ

ถ้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กล่าวแล้วนี้ ให้ผู้นั้นมีความผิดว่า ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ลงโทษทางวินัย ตามควรแก่กรณี

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๖

จอมพล

นายกรัฐมนตรี

12 เมษายน 2511

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ

เรียน (เวียนกระทรวงทบวงกรม)

ด้วยสำนักงาน ก.พ. รายงานว่า ได้พิจารณารายงานการลงโทษข้าราชการของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แล้วปรากฏว่ามีข้าราชการจำนวนไม่น้อยกระทำผิดวินัยโดยทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นสูงขึ้น แต่ส่วนมากผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษเพียงลดขั้นเงินเดือนเท่านั้น ซึ่ง ก.พ. ได้พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการกระทำการทุจริตในการสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนขั้นสูงขึ้นนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำความเสียหายแก่หลักการของกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ประสงค์จะจัดสรรให้ได้ข้าราชการที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความประพฤติดีไว้ใช้ราชการเป็นอย่างยิ่งและเห็นว่า การที่ข้าราชการทุจริตในการสอบนี้ แม้การกระทำจะไม่สำเร็จเพียงพยายามทุจริต แต่ถูกจับได้เสียก่อนก็ตาม ถือได้แล้วว่าเป็นการกระทำผิดวินัย ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 84 (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 พึงได้รับโทษในสถานหนัก ตามมาตรา 84 มาตรา 87 หรือมาตรา 90 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497 ซึ่งได้กำหนดโทษไว้ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาด และเรื่องนี้ ก.พ. ได้เคยมีมติขอให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กวดขันควบคุมเกี่ยวกับการสอบให้เคร่งครัด และถ้าปรากฏว่ามีการทุจริตในการสอบควรลงโทษในสถานหนักมาครั้งหนึ่งแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. 1/2502 ลงวันที่ 10 มกราคม 2502 แต่ไม่สู้จะได้ผล ก.พ. จึงเห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในเรื่องนี้ หากคณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณามีมติให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ กำชับข้าราชการในสังกัดให้สำวรในเรื่องการทุจริตในการสอบ และถ้าข้าราชการผู้ใดทุจริตหรือพยายามทุจริตในการสอบ ก็ให้ลงโทษในสถานหนักแล้ว ก็จะเป็นทางยับยั้งการทุจริตในเรื่องนี้ให้น้อยลงได้ทางหนึ่ง จึงเสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 9 เมษายน 2511 ลงมติให้กระทรวง
กรมต่าง ๆ กำชับผู้บังคับบัญชาให้ลงโทษแก่ข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีทุจริตในการสอบ
ในสถานนัก

จึงขอขึ้นย่นมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

นายมนูญ บริสุทธิ

(นายมนูญ บริสุทธิ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๒๑๖๕

สำเนา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจรรยาบรรณ

กราบเรียน/เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๒๓ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๕๕
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ได้เสนอเรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจรรยาบรรณ ไปเพื่อดำเนินการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบตามมติคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ และให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ ถือปฏิบัติตามมติ ก.พ. ดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

๒. ให้สำนักงาน ก.พ. ได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ (เรื่อง การเสนอเรื่องเร่งด่วนต่อคณะรัฐมนตรี) ในการเสนอเรื่องนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

ธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองพัฒนาศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒ (ศุภินี) ๑๕๒๒ (พิมพ์นภัส)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖ www.soc.go.th (พิมพ์นภัส/อริศรา)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dcab@soc.go.th

หมายเหตุ	อัยการสูงสุด	: จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
	รอง-นรม., รัฐ-นร.	: จึงเรียนยืนยันมา
	กระทรวง	: จึงเรียนยืนยันมา และถือปฏิบัติต่อไป
	องค์กรอิสระ	: จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
	กรม	: จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ที่ นร ๑๐๑๑/๒๑

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนันทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรม

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี

๒. มติ ก.พ. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ขอเสนอ เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมมาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยที่เรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) กำกับการบริหารราชการสำนักงาน ก.พ. ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ความเป็นมา

ก.พ. ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ก.พ. ได้หยิบยกประเด็นที่สื่อมวลชนเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมของข้าราชการในเรื่องชู้สาว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศดังกล่าว ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยและจริยธรรมอย่างร้ายแรง ขึ้นอภิปราย โดยมีข้อสังเกตว่าเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ต้องเร่งรัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ ก.พ. เห็นว่า มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมของข้าราชการประเภทต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนมาตรฐานการลงโทษที่ต่างกัน ซึ่งทำให้การดำเนินการขาดประสิทธิภาพและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการดำเนินการทางวินัย ที่ว่า “ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว” ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น

๑) ผู้บังคับบัญชา ไม่นำมาตรการทางการบริหาร เช่น การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การสั่งสำรองราชการ หรือการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ หรือละเลยไม่ติดตามหรือละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย มีการใช้ดุลยพินิจในเรื่องการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒) ผู้ปฏิบัติงาน บางส่วนราชการอาจขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่อง การดำเนินการทางวินัย

๓) ผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่เป็นข้าราชการระดับสูงอาจมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการสอบสวน พยานบุคคล หรือผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการค้นหาความจริง

๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ต้องการ ดำเนินการ บางเรื่องมีความยุ่งยาก ซับซ้อน เนื่องจาก มีผู้เกี่ยวข้องหลายระดับ ต่างกรม ต่างกระทรวง หรือมีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก

๕) โครงสร้างการบริหาร การบังคับบัญชา และมาตรการทางการบริหาร ระหว่าง การดำเนินการทางวินัยที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจมีการสำรองราชการ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการครู ที่มีเพียงการ สั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นต้น

ก.พ. จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีมติ ดังนี้

๑) ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้องค์กรกลาง บริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ นำมาตรการทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับวินัยและจริยธรรมร้ายแรง ของแต่ละองค์กรกลางบริหารงานบุคคล เช่น การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การสั่งสำรองราชการ หรือการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน ที่มีอยู่มาใช้ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมชู้สาว หรือล่วงละเมิดทางเพศ หรือคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการดำเนินการในเรื่องที่อยู่ใน ความสนใจของสาธารณชน หรือเรื่องที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของส่วนราชการ โดยกำชับ ผู้บังคับบัญชาให้เร่งรัด การดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติ หน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

๒) ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างองค์กรกลางบริหารงานบุคคล ของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ทำการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลาง ตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น การนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ การกำหนดมาตรฐานการลงโทษ และการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมข้าราชการฝ่ายพลเรือนเป็นมาตรฐาน เดียวกันและสัมฤทธิ์ผล

๒. เหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี

เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมข้าราชการฝ่ายพลเรือนในการนำมาตรการ ทางบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัยมีมาตรฐานเดียวกัน และลดความลักลั่น ในการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับการพิจารณาความผิดและกำหนดโทษ จึงจำเป็นต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ให้ความเห็นชอบมติ ก.พ. ข้างต้น

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหาร และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องใดที่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือบางประเภทควรมีมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์เดียวกัน ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างผู้แทน ก.พ. ผู้แทน ก.พ.ร. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางดังกล่าวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลของรัฐในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในการดำเนินการทางวินัย เนื่องจากไม่มีการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัย และแก้ปัญหาลักษณะระหว่างกฎหมายขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลในฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการในระหว่างดำเนินการทางวินัยและมาตรฐานการลงโทษ สำนักงาน ก.พ. จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมติ ก.พ. ข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒

ศิริกัญญา

(นางสาวพิมพ์นัส หับเชียงทอง)

อธิบดีบริหารทรัพยากรบุคคลและแผนงานบริหารทรัพยากรบุคคล

๒๕๕๑. ๒๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) โทร. ๐๒ ๒๘๘ ๔๑๕๗

ที่ นร ๐๔๐๓ (กร ๒) / ๓๑๑๗.....วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจรรยาบรรณ.....

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ด้วยสำนักงาน ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ได้เสนอ เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจรรยาบรรณ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงเห็นควรให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

(นายวิษณุ เครืองาม)

รองนายกรัฐมนตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ...สำนักงาน ก.พ. สำนักมาตรฐานวินัย โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๐๐๐ ต่อ ๖๘๔๘

ที่ นร.๑๐๑๑/ ๒๒ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ...มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรม

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)

๑. ที่มา

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมของข้าราชการในเรื่องชู้สาว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศ ดังกล่าว ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยและจริยธรรมอย่างร้ายแรง ว่าเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ต้องเร่งรัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ ก.พ. เห็นว่า มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมของข้าราชการประเภทต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนมาตรฐานการลงโทษที่ต่างกัน ซึ่งทำให้การดำเนินการขาดประสิทธิภาพและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการดำเนินการทางวินัย ที่ว่า “ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว” ก.พ. จึงมีมติ ดังนี้

๑) ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ นำมาตรการทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับวินัยและจริยธรรมร้ายแรงของแต่ละองค์กรกลางบริหารงานบุคคล เช่น การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การสั่งสำรองราชการ หรือการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีอยู่มาใช้ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมชู้สาวหรือล่วงละเมิดทางเพศ หรือคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการดำเนินการในเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน หรือเรื่องที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของส่วนราชการ โดยกำชับผู้บังคับบัญชาให้เร่งรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

๒) ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ทำการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลเพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลาง ตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น การนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การกำหนดมาตรฐานการลงโทษ และการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมข้าราชการฝ่ายพลเรือนเป็นมาตรฐานเดียวกัน และสัมฤทธิ์ผล

๒. สาระสำคัญและข้อกำหนด

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐในด้านมาตรฐานค่าตอบแทน การบริหาร และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล รวมตลอดทั้งการวางแผนกำลังคนและด้านอื่น ๆ เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ

มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องใดที่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือบางประเภทควรมีมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์เดียวกัน ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างผู้แทน ก.พ. ผู้แทน ก.พ.ร. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางดังกล่าวกับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลของรัฐในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

๓. ข้อเสนอ

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาค่าซ้ำในการดำเนินการทางวินัย เนื่องจากไม่มีการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัย และแก้ปัญหาค่าซ้ำระหว่างกฎหมายขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลในฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการในระหว่างการดำเนินการทางวินัยและมาตรฐานการลงโทษ สำนักงาน ก.พ. จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามมติ ก.พ. ข้างต้น

๔. ประเด็นพิจารณา

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติให้นำเรื่องมาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ทั้งนี้ รายละเอียดตามบันทึกถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่แนบมาพร้อมนี้ (เอกสารแนบ ๑)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

สัญญาชูกตอง
 ศิริบุณยดิษฐ์
 (นางสาวอรุณพร ดุสิตานนท์)
 ผอ. สมอ.

เสนอ ก.พ. ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ วาระที่ ๕

มติ โดยที่ ก.พ. ได้หยิบยกประเด็นที่สื่อมวลชนเสนอข่าวเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสมของข้าราชการในเรื่องชู้สาว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศดังกล่าว ซึ่งอาจเข้าข่ายเป็นความผิดวินัยและจริยธรรมอย่างร้ายแรงขึ้นอภิปราย โดยมีข้อสังเกตว่าเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่ต้องเร่งรัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ ก.พ. เห็นว่า มาตรฐานการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมของข้าราชการประเภทต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของการนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนมาตรฐานการลงโทษที่ต่างกัน ซึ่งทำให้การดำเนินการขาดประสิทธิภาพและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของการดำเนินการทางวินัย ที่ว่า “ยุติธรรม เป็นธรรม รวดเร็ว” ซึ่งอาจเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น

๑) ผู้บังคับบัญชา ไม่นำมาตรการทางการบริหาร เช่น การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การสั่งสำรองราชการ หรือการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ หรือละเลยไม่ติดตามหรือละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย มีการใช้ดุลยพินิจในเรื่องการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

๒) ผู้ปฏิบัติงาน บางส่วนราชการอาจขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญ ในเรื่อง การดำเนินการทางวินัย

๓) ผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีที่เป็นข้าราชการระดับสูงอาจมีอิทธิพลต่อคณะกรรมการสอบสวน พยานบุคคล หรือผู้ให้ข้อมูลต่าง ๆ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการค้นหาความจริง

๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ต้องการ บางเรื่องมีความยุ่งยาก ซับซ้อน เนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้องหลายระดับ ต่างกรม ต่างกระทรวง หรือมีพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก

๕) โครงสร้างการบริหาร การบังคับบัญชา และมาตรการทางการบริหาร ระหว่างการดำเนินการทางวินัยที่แตกต่างกัน เช่น ข้าราชการตำรวจมีการสำรองราชการ การสั่งพักราชการ และการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการครู ที่มีเพียงการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เป็นต้น

ก.พ. จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ (๑) ประกอบมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีมติ ดังนี้

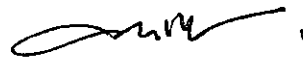
๑) ให้สำนักงาน ก.พ. เสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลประเภทต่าง ๆ นำมาตรการทางการบริหารที่เกี่ยวข้องกับวินัยและจริยธรรมร้ายแรงของ

สำเนาถูกต้อง
๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔
(นายอรรถพร อุณฺหะ)

แต่ละองค์กรกลางบริหารงานบุคคล เช่น การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การสั่งให้ประจำส่วนราชการ การสั่งสำรองราชการ หรือการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีอยู่มาใช้ในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมชู้สาวหรือล่วงละเมิดทางเพศ หรือคุกคามทางเพศ รวมถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการกระทำการล่วงละเมิดทางเพศ หรือการคุกคามทางเพศดังกล่าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการดำเนินการในเรื่องที่อยู่ในความสนใจของสาธารณชน หรือเรื่องที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของส่วนราชการ โดยกำชับผู้บังคับบัญชาให้เร่งรัดการดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

๒) ให้ ก.พ. จัดให้มีการประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่างองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ทำการศึกษาวิเคราะห์กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลเพื่อกำหนดมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลาง ตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เช่น การนำมาตรการทางการบริหารมาใช้เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การกำหนดมาตรฐานการลงโทษ และการดำเนินการทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยและจริยธรรมข้าราชการฝ่ายพลเรือนเป็นมาตรฐานเดียวกันและสัมฤทธิ์ผล

(หม่อมหลวงพัชรภากร เทวกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

สัณหาอุกตัง
 อรุณ ฤกษ์
 (นางอรุณ ฤกษ์)
 นอ. ส.มอ.

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๔/๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง มาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรม

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓ / ว (ล) ๑๖๕๖๖
ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรการทางการบริหารเพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินการทางวินัยและจริยธรรม ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีโดยด่วน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว เห็นว่า การเสนอมาตรการในเรื่องนี้เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๘ (๑) และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการรัฐมนตรีที่จะพิจารณาสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๕ ต่อ ๑๓๒๑ (นางสาวฉันทพิมพ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๘

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th .

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ nr0900@ocs.go.th

นางสาวกมลทิพย์

(นางสาวกมลทิพย์ กัส หับเชียงทอง)

ข้าราชการชั้นนโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

16 มี.ค. ๒๕๖๔

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๔๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ

เรียน กระทรวง กรม ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนา

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๘๙ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ตามที่ได้ยืนยัน/แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒

เรื่อง การพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการ ซึ่งกำหนดให้ส่วนราชการและคณะกรรมการ
ข้าราชการตามกฎหมายต่าง ๆ ถือปฏิบัติว่า ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของ
ผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และลงโทษอย่างน้อยให้ออกจากราชการ
และต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ขอให้กระทรวง กรม ตรวจสอบมติคณะรัฐมนตรีที่ล้าสมัย
ไม่สอดคล้องกับกฎหมายและสมควรยกเลิกหรือปรับปรุงแก้ไข ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

(ดูรายละเอียดได้ที่ www.cabinet.thaigov.go.th)

กระทรวงศึกษาธิการแจ้งว่า เห็นควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว เนื่องจาก
การกำหนดระดับการลงโทษไม่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๑๐๐ ได้กำหนดโทษทางวินัยไว้ ๕ สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน
ปลดออก และไล่ออก ประกอบกับมาตรา ๑๐๔ กำหนดให้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดวินัยอย่าง
ร้ายแรง คือ ปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี และถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน
จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ดังนั้น จึงควรปรับปรุง
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็น “ให้ส่วนราชการและคณะกรรมการข้าราชการตามกฎหมาย
ต่าง ๆ ถือปฏิบัติว่า ในกรณีข้าราชการกระทำผิดวินัยโดยปลอมลายมือชื่อของผู้อื่นไปหาประโยชน์ ให้ถือเป็น
ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและลงโทษอย่างน้อยปลดออกจากราชการ” ซึ่งสำนักงาน ก.พ. พิจารณา
แล้วเห็นชอบด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรศักดิ์ อวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

16 พ.ย. 2548

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๗๑๙๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ว.๑๗

สำเนา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๑ มกราคม ๒๕๖๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง
กราบเรียน/เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม, เลขา-คสช.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๐๓/๐๓๓๔ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๔๙๒
ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เสนอเรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง ไปเพื่อดำเนินการ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เสนอความเห็นไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ รับทราบตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอและมอบหมายให้กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย และสำนักงาน ก.พ.ร. รับไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การมหาชนเป็นไปตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องต่อไป โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

ธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัชวิลาส)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๖๕๓ (จุลภัลป์), ๑๕๒๒ (เฉลิมขวัญ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ spt55@soc.go.th

หมายเหตุ อัยการสูงสุด : จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง : จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

องค์กรอิสระ คสช., กรม :

ที่ ปช ๐๐๐๓/๐๗๗๔

สำนักงาน ป.ป.ช.
ถนนนนทบุรี อำเภอนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๗/ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๐๓/๐๐๙๔ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙
๒. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๖/๕๒๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐
๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๔. ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่า ข้าราชการบางหน่วยงาน ซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งที่ราชการจัดรถประจำตำแหน่งให้ ได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง และเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำความผิดดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นจำนวนมาก สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๐๓/๐๐๙๔ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ แจ้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้รถส่วนบุคคลเสมือนรถประจำตำแหน่งไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รักษาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้กำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบ ว่าข้าราชการผู้ใดที่มีได้ดำรงตำแหน่งที่มีรถประจำตำแหน่ง จะนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่งมิได้ ข้าราชการผู้ใดกระทำการดังกล่าว ให้ถือว่ามีความผิดวินัยร้ายแรงด้วย(สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑)

ต่อมา สำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๖/๕๒๘ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง แจ้งไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรีได้นำข้อสังเกตฯ ดังกล่าวเสนอคณะกรรมการรถราชการพิจารณา และที่ประชุมฯ มีมติมอบหมายให้สำนักนายกรัฐมนตรีรับไปพิจารณาแจ้งเวียนชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการนำรถส่วนบุคคลไปใช้ในลักษณะที่มีใช่เป็นการใช้เพื่อส่วนรวมของส่วนราชการ หรือมิใช่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้งการนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนรถประจำตำแหน่ง ตลอดจนการเก็บรักษารถส่วนบุคคลไว้ที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราว ซึ่งอาจเปิดช่องให้มีการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้รถราชการและการเก็บรักษารถราชการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งแนบข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือที่อ้างถึงไปให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่อยู่ในบังคับระเบียบฯ ทราบ และถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดแล้ว

๒. เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้บังคับแก่ส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม สำนักงาน หรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

/ส่วนท้องถิ่น...

ส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กรณีจึงอาจมี รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งมี กฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไป ซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ เกี่ยวกับบรรดาการกำหนดขึ้นใช้บังคับเองเป็นการเฉพาะ ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงอาจพิจารณา แจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว ไปให้รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ดังกล่าวเพื่อทราบต่อไปด้วย (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒)

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๑๐๐๖ - ๗๗/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ ได้พิจารณากรณีการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตนของรัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การมหาชน และเห็นว่าระเบียบการใช้รถของรัฐวิสาหกิจและองค์การมหาชนมีความหลากหลาย และมีรายละเอียดแตกต่างกัน ประกอบกับเมื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษา รถยนต์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ พบว่าระเบียบฯ กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ มีเนื้อหา ที่คล้ายคลึงกัน ยกเว้นการกำหนดบทลงโทษ ซึ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีมีการระบุไว้อย่างชัดเจนว่า “ผู้ใด กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือกระทำการโดยมีเจตนาทุจริต หรือ ปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น หรือตามกฎหมายเฉพาะของส่วนราชการนั้น” ขณะที่ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยฯ ไม่มีการบัญญัติบทลงโทษไว้แต่อย่างใด (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ และ ๔)

ดังนั้น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งตระหนักถึงปัญหาของการนำรถยนต์ส่วนบุคคลของรัฐ ไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน และลดจำนวนการร้องเรียนเรื่องการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็น รถประจำตำแหน่ง และเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการใช้รถส่วนบุคคลเสมือนรถประจำตำแหน่ง ไปยังคณะรัฐมนตรี เพื่อให้คณะรัฐมนตรีสั่งการให้รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การมหาชน ปฏิบัติตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว โดยเคร่งครัดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจเอก

(วัชรพล ประสารราชกิจ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักมาตรฐานการป้องกันทุจริต

โทร. ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐ ต่อ ๕๕๐๘

โทรสาร ๐ ๒๕๒๘ ๔๗๐๖

www.nacc.go.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวกัญญาพร ใจดี) (นางสาวกัญญาพร ใจดี)
ที่ประชุมสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ที่ ปช ๐๐๐๓/ ๐๐๙ ๕

สำนักงาน ป.ป.ช.

ถนนนนทบุรี อำเภอเมืองนนทบุรี

จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๙

กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อสังเกตการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนว่าข้าราชการบางหน่วยงาน ซึ่งมีได้ดำรงตำแหน่งที่ราชการจัดรถประจำตำแหน่งให้ ได้นำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง และเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจากทางราชการ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าว ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นจำนวนมาก และเห็นควรให้มีหนังสือแจ้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการใช้รถส่วนบุคคลเสมือนรถประจำตำแหน่งไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รักษาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้กำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบ ว่าข้าราชการผู้ใดที่มีได้ดำรงตำแหน่งที่มีรถประจำตำแหน่งจะนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่งมิได้ ข้าราชการผู้ใดกระทำการดังกล่าว ให้ถือว่ามีความผิดวินัยร้ายแรงด้วย

สำนักงาน ป.ป.ช. จึงขอแจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกรณีดังกล่าว มาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสรเสรีญ พลเจียก)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

สำนักมาตรการป้องกันการทุจริต

โทร. ๐ ๒๕๒๘ ๔๘๐๐ ต่อ ๕๘๐๘

โทรสาร ๐ ๒๕๒๘ ๔๗๐๖

www.nacc.go.th

วันที่ ๕ มี.ค. ๒๕๖๐
เวลา ๑๐.๐๕ น.

กมก

ก/กมก

จ.ม. ๕๕๕

สำนักงาน ป.ป.ช.
สำนักบริหารงานกลาง
10332
วันที่.....
วันที่ ๕ มี.ค. ๒๕๖๐

ที่ นร ๐๑๐๖/ ๕๗ ๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๐

๗

เรื่อง ข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๐๓/๐๐๔๔ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๖/ว ๕๗ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งมติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง และเบิกจ่ายค่าเช่ารถจากทางราชการด้วย ซึ่งการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการเป็นจำนวนมาก จึงให้ คณะกรรมการมีข้อสังเกตให้สำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้รักษาการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำกับควบคุม และตรวจสอบว่า ข้าราชการผู้ใดที่มีได้ดำรงตำแหน่ง และมีรถประจำตำแหน่งจะนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่งมิได้ ข้าราชการผู้ใดกระทำการดังกล่าว ให้ถือว่ามีความผิดวินัยร้ายแรงด้วยความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีขอเรียนว่า ได้นำเรื่องนี้เสนอ คณะกรรมการรถราชการพิจารณาแล้ว มีมติมอบหมายให้สำนักนายกรัฐมนตรีรับไปพิจารณาแจ้งเวียน ข้าราชการชั้นความเข้าใจแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการนำรถส่วนบุคคลไปใช้ในลักษณะที่มีใช่เป็นการใช้เพื่อส่วนรวมของส่วนราชการ หรือมีใช่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้งการนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง ตลอดจนการเก็บรักษารถส่วนบุคคลไว้ที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวซึ่งอาจเปิดช่องให้มีกระทำการ อันเป็นการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้รถราชการและการเก็บรักษารถราชการตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งแนบข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามหนังสือที่อ้างถึง ไปให้ส่วนราชการต่าง ๆ ที่อยู่บังคับระเบียบฯ ทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดต่อไป และบัดนี้ สำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาดำเนินการตามนัยมติคณะกรรมการรถราชการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง สำนักนายกรัฐมนตรีมีข้อสังเกตบางประการเพิ่มเติมด้วยว่า เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ใช้อย่างบังคับแก่ส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กรณีจึงอาจมีรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นโดยทั่วไป ซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับรถราชการกำหนดขึ้นใช้บังคับเองเป็นการเฉพาะ ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงอาจพิจารณาแจ้งข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวไปให้รัฐวิสาหกิจ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิรัชัย มุลทองโรย)
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง
โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๕๕๔
โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๕๘๗

☒ ทราบ
☐ ไม่ทราบ
เว็บไซต์กรมโยธาธิการ
๖๕๐๑๗๓๒๔๙๘๙๗๗

S. D. W.

(นายสุจินต์ สาริมา)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๘ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องการใช้และรักษารถยนต์นั่ง พ.ศ. ๒๕๐๑ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การใช้และรักษารถยนต์นั่ง พ.ศ. ๒๕๐๑

บรรดามติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ใช้สำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ของส่วนราชการ

ส่วนราชการใดมีเหตุพิเศษ ซึ่งไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ในบางกรณี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

การเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการผู้เสนอคณะรัฐมนตรีขอทราบความเห็น และข้อพิจารณาของคณะกรรมการตามข้อ ๒๒ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือในต่างประเทศ แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้ฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

“หัวหน้าส่วนราชการ”

ในราชการบริหารส่วนกลาง หมายความว่า อธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และปลัดทบวง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ลูกจ้างของส่วนราชการด้วย

“รถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ที่ทางราชการจัดให้แก่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

“รถส่วนกลาง” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ

“รถรับรอง” หมายความว่า รถยนต์ที่จัดไว้เป็นพาหนะรับรองชาวต่างประเทศซึ่งเป็นแขกของทางราชการ

สำหรับส่วนราชการในต่างประเทศที่ไม่มีรถรับรอง ให้หมายความรวมถึงรถประจำตำแหน่งเมื่อใช้เป็นพาหนะรับรองคนไทยและชาวต่างประเทศซึ่งเป็นแขกของทางราชการเฉพาะคราวนั้นด้วย

“รถรับรองประจำจังหวัด” หมายความว่า รถยนต์ที่จังหวัดจัดไว้เพื่อเข้าร่วมขบวนหรือเป็นพาหนะรับรองบุคคลสำคัญ

“รถอารักขา” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการถวายอารักขาและรักษาความปลอดภัยพระบรมวงศานุวงศ์จัดไว้ใช้เป็นพาหนะเพื่อการนั้น

ข้อ ๕ ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ กับให้มีหน้าที่ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ข้าราชการที่ทางราชการจัดรถประจำตำแหน่งให้ ได้แก่ ข้าราชการซึ่งกฎหมายบัญญัติให้เป็นตำแหน่งบังคับบัญชาตั้งแต่ระดับผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการ รองหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการขึ้นไป ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการระดับกระทรวง และเอกอัครราชทูตประจำกระทรวง สำหรับข้าราชการประจำในต่างประเทศได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต อัครราชทูต อัครราชทูตที่ปรึกษา ที่ปรึกษา ผู้ช่วยทูตฝ่ายกิจการพิเศษ กงสุลใหญ่และหัวหน้าสำนักงานในต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับ อัครราชทูตที่ปรึกษา ที่ปรึกษานั้น เฉพาะผู้ดำรงตำแหน่งที่สองรองจากเอกอัครราชทูต

หัวหน้าส่วนราชการอาจพิจารณาจัดสรรรถประจำตำแหน่งสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาหรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับ ๑๑ และระดับ ๑๐ ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งที่มีสิทธิได้รับการจัดรถประจำตำแหน่งมาแล้ว และได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการให้รับผิดชอบงานด้านบริหารที่มีอำนาจการบังคับบัญชาได้

ข้อ ๖ ทวิ จังหวัดใดมีความจำเป็นต้องมีรถรับรองประจำจังหวัดให้กระทรวงมหาดไทยเสนอเรื่องแสดงเหตุผลและความจำเป็น ในการมีรถรับรองประจำจังหวัด ให้คณะกรรมการตามข้อ ๒๒ พิจารณาเพื่อให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีรถรับรองประจำจังหวัดใดเพิ่มขึ้นจากจำนวนรถรับรองประจำจังหวัดที่จังหวัดนั้นมีอยู่ ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗ รถส่วนราชการทุกคันให้มีตราเครื่องหมายประจำของส่วนราชการขนาดกว้างหรือยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร และอักษรชื่อเต็มของส่วนราชการขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร หรือชื่อย่อขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๗.๕ เซนติเมตร ไว้ด้านข้างนอกรถทั้งสองข้าง

สำหรับรถจักรยานยนต์ ขนาดของตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการให้ลดลงตามส่วน

ตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้พ้นด้วยสีขาว เว้นแต่ใช้สีขาวแล้วมองไม่เห็นชัดเจน ให้ใช้สีอื่นแทน ในกรณีที่มีการจำหน่ายรถส่วนกลางให้ส่วนราชการเจ้าของรถ ลบหรือทำลายตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการออกทั้งหมด ก่อนที่จะส่งมอบรถส่วนกลางให้บุคคลอื่น

ส่วนราชการใดมีเหตุผลและความจำเป็นซึ่งเห็นว่า การมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการไว้ด้านข้างนอกรถ อาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้หรือไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานให้ขออนุมัติปลัดกระทรวง เพื่อยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดได้

สำหรับส่วนราชการซึ่งมิได้อยู่ในบังคับบัญชาของปลัดกระทรวง หรือมิได้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง ให้หัวหน้าส่วนราชการขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

รถคันใดได้รับยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการ ให้ส่วนราชการรายงานผู้รักษาการตามระเบียบ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ และให้มีการพิจารณาทบทวนเหตุผลและความจำเป็นของการยกเว้นการมีตราเครื่องหมายและอักษรชื่อแสดงสังกัดของส่วนราชการ ในช่วงเวลาอันเหมาะสมอยู่เสมอด้วย

ข้อ ๘ รถที่ใช้ในต่างประเทศให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องถือปฏิบัติตามข้อ ๗ แห่งระเบียบนี้

ข้อ ๙ ให้ส่วนราชการเจ้าของรถจัดทำบัญชีรถราชการแยกประเภทเป็นรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง หรือรถรับรองประจำจังหวัด รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่ายจ่ายโอนรถราชการ ตามแบบ ๑ หรือ แบบ ๒ หัวยะเบียนนี้

การเปลี่ยนแปลงประเภทรถราชการตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นให้เปลี่ยนแปลงได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการเสนอปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาอนุมัติ ด้วยความเห็นชอบของสำนักงานงบประมาณ สำหรับส่วนราชการซึ่งมีได้อยู่ในบังคับบัญชาของปลัดกระทรวง หรือมีได้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้หัวหน้าส่วนราชการขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปด้วยความเห็นชอบของสำนักงานงบประมาณ

ข้อ ๙/๑ ให้นำความในข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ วรรคหก ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม ข้อ ๑๓ วรรคสองและวรรคสี่ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๘ ทวิ ข้อ ๑๙ วรรคสอง ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ วรรคสองมาใช้บังคับกับรถอารักขาด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ในแต่ละปีงบประมาณ ส่วนราชการต้องสำรวจและกำหนดเกณฑ์การใช้สิ้นเปลือง เชื้อเพลิงของรถทุกคัน เพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเชื้อเพลิง และการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบ

หมวด ๒

การจัดหา

ข้อ ๑๑ รถประจำตำแหน่งให้มีได้ไม่เกินตำแหน่งละ ๑ คัน ข้าราชการผู้ใดดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว

ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รถประจำตำแหน่ง และไปดำรงตำแหน่งในรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีสิทธิได้รถประจำตำแหน่งของรัฐวิสาหกิจด้วย ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งทางใดทางหนึ่งได้เพียงตำแหน่งเดียว

ในกรณีที่เลือกใช้รถประจำตำแหน่งดังกล่าวในวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้ใช้รถในตำแหน่งนั้นไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

รถประจำตำแหน่ง ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี และรถส่วนกลาง ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเก่าได้ ถ้าเป็นรถที่จัดหาจากส่วนราชการโดยตรง ให้คิดลดอายุใช้งานลง ๑ ปี แล้วแต่กรณี

สำหรับรถประจำตำแหน่งหรือรถส่วนกลางที่ได้รับความเสียหายต้องเสียค่าซ่อมสูง หรือประโยชน์ที่ได้รับไม่คุ้มกับค่าซ่อม หรือเมื่อซ่อมแล้วไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้โดยปลอดภัย หรือรถประจำตำแหน่งหรือรถส่วนกลางในต่างประเทศที่สามารถแลกเปลี่ยนกับรถยนต์ใหม่ขนาดและประเภทเดียวกันได้โดยไม่เพิ่มราคา ไม่อยู่ในบังคับของระยะเวลาดังกล่าว

ความในวรรคสี่และวรรคห้าไม่ใช้บังคับกับรถรับรอง หรือรถรับรองประจำจังหวัด โดยให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๒ ภายใต้บังคับข้อ ๑๑ สำนักงานประมาณโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ของขนาดเครื่องยนต์รถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ส่วนราคาให้เป็นไปตามที่สำนักงานประมาณกำหนด

สำหรับรถประจำตำแหน่ง ให้กำหนดขนาดเครื่องยนต์สูงสุดไม่เกิน ๓,๐๐๐ ซี.ซี.

ห้ามส่วนราชการนำเงินนอกงบประมาณหรือเงินอื่นใดมาสมทบ เพื่อจัดหารถให้มีขนาดเครื่องยนต์และ/หรือราคาเกินกว่าที่กำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

หมวด ๓

การใช้

ข้อ ๑๓ รถประจำตำแหน่งให้ใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่ หรือที่ได้รับมอบหมายโดยชอบ หรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่หรือฐานะที่ดำรงตำแหน่งนั้น รวมตลอดถึงการใช้เพื่อเดินทางไปกลับระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่ในหมู่ข้าราชการและสังคม

รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมของส่วนราชการ หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่ส่วนราชการเจ้าของรถนั้นกำหนดขึ้น

ห้ามผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง ซึ่งได้รถประจำตำแหน่งแล้วนำรถส่วนกลางไปใช้อีก เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะคราว ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้รถส่วนกลางไว้ด้วย

ใบขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง รถรับรอง รถรับรองประจำจังหวัด และรถอารักขา ให้ใช้ตามแบบ ๓ ห้ายระเบียนนี้

ข้อ ๑๔ ให้ส่วนราชการจัดให้มีสมุดบันทึกการใช้รถส่วนกลาง รถรับรอง รถรับรองประจำจังหวัด ประจำรถแต่ละคัน สมุดบันทึกอย่างน้อยให้มีข้อความตามแบบ ๔ ห้ายระเบียนนี้

ส่วนราชการต้องควบคุมพนักงานขับรถให้ลงรายการไปตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๕ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องคืนรถให้แก่ส่วนราชการ ภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้พ้นจากตำแหน่ง หรือส่งมอบงานแล้วแต่กรณี

กรณีที่ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งถึงแก่กรรม ให้หัวหน้าส่วนราชการเรียกรถประจำตำแหน่งคืน หากหัวหน้าส่วนราชการเห็นว่ามิเหตุผลสมควรจะผ่อนผันให้ส่งคืนรถประจำตำแหน่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคหนึ่งก็ให้กระทำได้ตามควรแก่พฤติการณ์ แต่ต้องไม่เกินกว่า ๖๐ วัน นับจากวันถึงแก่กรรม

หมวด ๔

การเก็บรักษาและซ่อมบำรุง

ข้อ ๑๖ การเก็บรักษารถประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของผู้ดำรงตำแหน่ง

การเก็บรักษารถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัดให้อยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของส่วนราชการ โดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือบริเวณของส่วนราชการ

สำหรับรถส่วนกลาง หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากหัวหน้าส่วนราชการจะพิจารณาอนุญาตให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ในกรณีต่อไปนี้ คือ

- (๑) ส่วนราชการไม่มีสถานที่เก็บรักษาตลอดภัยเพียงพอ หรือ
- (๒) มีราชการจำเป็นและเร่งด่วนหรือการปฏิบัติราชการลับ

ข้อ ๑๖ ทวิ การอนุญาตให้นำรถส่วนกลางไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวอันเนื่องมาจากส่วนราชการไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษารถส่วนกลาง จัดทำรายงานขออนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็น และรายละเอียดของสถานที่ที่จะนำรถส่วนกลางไปเก็บรักษา ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ เสนอประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตด้วยทุกครั้ง

เมื่อได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ส่วนราชการรายงานผู้รักษาการตามระเบียบและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๖ ศรี ในกรณีที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถส่วนกลางในระหว่างการเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราว ตามข้อ ๑๖ ทวิ ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาเยี่ยงวิญญูชนจะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนแล้ว และการสูญหายหรือเสียหายนั้นมิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา แต่หากการสูญหายหรือเสียหายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการนำไปใช้ในการอื่น ให้ผู้อื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้ ณ ที่ที่มีได้รับอนุญาต ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบทุกกรณี แม้ว่าจะเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรความสูญหายหรือเสียหายก็จะเกิดแก่รถส่วนกลางคันนั้น

ข้อ ๑๗ ยกเลิก

ข้อ ๑๘ ส่วนราชการมีหน้าที่รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรองและรถรับรองประจำจังหวัด ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างอยู่เสมอ

ข้อ ๑๘ ทวิ ให้ส่วนราชการดำเนินการตรวจสอบและดูแลสภาพรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด มิให้มีมลพิษทางอากาศและระดับเสียงจากท่อไอเสียเกินระดับมาตรฐานที่กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมกำหนด

ในการเริ่มตรวจสอบมลพิษของรถราชการตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในดุลพินิจของหัวหน้าส่วนราชการที่จะพิจารณาดำเนินการได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการตรวจสอบรถราชการทุกคันในครั้งแรกให้เสร็จสิ้นภายใน ๖ เดือน นับแต่ที่ระเบียบมีผลบังคับ

นอกจากการตรวจสอบมลพิษของรถราชการตามวรรคสองแล้ว ให้มีการตรวจสอบมลพิษทุกระยะ ๖ เดือน หรือทุกระยะทาง ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่จะถึงกำหนดอย่างใดก่อน และภายหลังการซ่อมบำรุงที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของเครื่องยนต์ทุกครั้ง เมื่อพบว่ารถราชการคันใดมีมลพิษเกินระดับมาตรฐานให้ดำเนินการแก้ไข ซ่อมบำรุงหรือปรับแต่งสภาพเครื่องยนต์ให้ดีขึ้น

ให้ส่วนราชการแต่ละแห่ง รายงานผลการดำเนินงานให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม อย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๑๙ เมื่อเกิดความสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการทราบทันที กรณีที่มีได้เป็นผู้ใช้รถเองหรือไม่สามารถที่จะรายงานเองได้ ให้พนักงานผู้ขับรถรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าส่วนราชการ

กรณีตามวรรคหนึ่ง เมื่อเกิดขึ้นกับรถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ให้พนักงานผู้ขับรถรับรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงหัวหน้าส่วนราชการทราบทันที

ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบในกรณีที่รถประจำตำแหน่งสูญหายเพราะความประมาทเลินเล่อของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ใช้รถประจำตำแหน่งอนุญาตให้บุคคลอื่นนำรถประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือหน้าที่ปกติ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความสูญหาย แม้ด้วยเหตุสุดวิสัย

ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นแก่รถประจำตำแหน่งเพราะความผิดของบุคคลภายนอก ให้ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลภายนอกในนามของส่วนราชการนั้น แต่ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ขับขี่ซึ่งมิใช่พนักงานขับรถหรือผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง หรือมิใช่อยู่ในระหว่างการควบคุมการใช้รถของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบซ่อมแซมให้คงสภาพดีตามเดิม

ในระหว่างที่ดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับรถดังกล่าว หากส่วนราชการมีความจำเป็นต้องใช้รถคันนั้น ให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุมัติซ่อมรถคันนั้นโดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณไปก่อนได้

ให้นำระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับการนี้ ดังกล่าวมาใช้บังคับตามระเบียบนี้ด้วย

การรายงานกรณีรถเสียหายให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับนั้น ให้รายงานตามแบบ ๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ให้ส่วนราชการจัดทำสมุดแสดงรายการซ่อมบำรุงรถแต่ละคันตามตัวอย่างแบบ ๖ ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๕

การเบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิง

ข้อ ๒๑ ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้จ่ายค่าเชื้อเพลิงเอง ในกรณีที่นำรถไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งนอกเหนือไปจากหน้าที่ปกติประจำให้เบิกจ่ายเชื้อเพลิงหรือเบิกค่าเชื้อเพลิงได้ ทั้งนี้ หัวหน้าส่วนราชการต้องรับรองทุกครั้งว่า ได้มีการนำรถประจำตำแหน่งไปใช้ในกรณีดังกล่าวจริง

รถส่วนกลาง รถรับรอง และรถรับรองประจำจังหวัด ให้เบิกจ่ายค่าเชื้อเพลิงที่ได้ตั้งงบประมาณเพื่อการนี้

ข้อ ๒๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการรถราชการ” ประกอบด้วย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นการรวมการและเลขานุการ

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เสนอแนะคณะรัฐมนตรี เพื่อแก้ไขปรับปรุงระเบียบนี้ และให้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ เฉพาะกรณีที่ไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงหลักการ หรือนโยบายที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้

กรณีที่เป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักการหรือนโยบายที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ข้อ ๒๒/๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๓ ผู้ใดกระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือการโดยมีเจตนาทุจริต หรือปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ถือว่าผู้นั้นกระทำผิด _____ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น หรือตามกฎหมายเฉพาะของส่วนราชการนั้น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ ผู้ที่ได้รับรณประจำตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ แต่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับรณประจำตำแหน่งตามระเบียบนี้ หรือผู้ที่ได้รับรณประจำตัวอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้คงใช้ต่อไปได้อีกไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๒๕ ภายในกำหนด ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ผู้รักษาการตามระเบียบนี้เสนอแก้ไขปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีที่มีอยู่แล้วแต่ยังมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ซึ่งไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดของระเบียบนี้ โดยกำหนดไว้ในระเบียบนี้ เพื่อความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติต่อไป

ข้อ ๒๖ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

พลเอก ป. ดิณสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๒๓

๒. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๓๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕

๔. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๘ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๒ ตอนพิเศษ ๕๒ ง ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘

๕. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนพิเศษ ๙๒ ง ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑

๖. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยรณราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๑๘ ง ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๕

แบบ ๑

ประเภทรถประจำตำแหน่ง
ทะเบียนรถของ.....(กรม).....

ลำดับที่	ชื่อของรถ	แบบ/รุ่นปี/ขนาด (ซี.ซี.)	หมายเลขทะเบียน	ประจำตำแหน่งใด	ราคา	วันได้มา	วันจำหน่าย	หมายเหตุ

ประเภทรถส่วนบุคคล / รถรับรอง / รถรับรองประจำจังหวัด / รถอาชีวศึกษา
ทะเบียนรถของ.....(กรม).....

ลำดับที่	ชื่อของรถ	แบบ/รุ่นปี/ขนาด (จ.ซี.)	หมายเลขทะเบียน	สังกัดหน่วยงานใด	ราคา	วันได้มา	วันจำหน่าย	หมายเหตุ

ใบขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง/รถรับรอง/รถรับรองประจำจังหวัด/รถอารักขา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน(ผู้มีอำนาจสั่งใช้รถ).....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขออนุญาตใช้รถ (ไปไหน).....

เพื่อ.....มีคนนั่ง.....คน

ในวันที่.....เวลา.....

ถึงวันที่.....เวลา.....

.....ผู้ขออนุญาต

.....ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้ากอง

หรือผู้แทน

.....(วัน เดือน ปี)

(ลงนามผู้มีอำนาจสั่งใช้รถ).....

...../...../.....

แบบ ๔

บันทึกการใช้รถ

รหัสนี้ใช้สำหรับ.....

[illegible]

ผู้บันทึก.....

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง รายงานอุบัติเหตุรถหมายเลขทะเบียน.....

เรียน

เหตุเกิดเมื่อวันที่..... เวลา..... น.

สถานที่เกิดเหตุ.....(ตั้งแผนที่สังเขปที่แนบมานี้)

ความเร็วขณะเกิดเหตุ.....กม. / ชม.

ก่อนเกิดเหตุเดินทางจาก.....จะไป.....

ความเสียหาย.....

พาหนะหรือทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม

รถ.....หมายเลขทะเบียน.....

ขับขี่โดย.....อายุ.....ปี ใบอนุญาตขับขี่เลขที่.....

ที่อยู่ของผู้ขับขี่.....

ชื่อเจ้าของรถ.....

เหตุเกิดจาก.....

ความเสียหาย

ผู้บาดเจ็บ

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

ผู้สอบสวนและพยาน

พนักงานสอบสวนชื่อ.....สถานีตำรวจ.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

ผลของคดี.....

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

ตำแหน่ง.....

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการใช้และรักษาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้และรักษาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสะดวกต่อการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ และมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้และรักษาราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้และรักษาราชการของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการใช้และรักษาราชการของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการอื่นใด ที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

“ผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการที่ทำหน้าที่บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานประจำในส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดเทศบาล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการสำนัก

“รถส่วนกลาง” หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ที่จัดไว้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงรถยนต์ที่ใช้ในการบริการประชาชนหรือใช้ในหน้าที่ของส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น รถยนต์ดับเพลิง รถยนต์บรรทุกน้ำ รถยนต์พยาบาล รถยนต์บรรทุกขยะมูลฝอย และเครื่องจักรกลต่าง ๆ

“รถประจำตำแหน่ง” หมายความว่า รถยนต์ซึ่งจัดให้แก่ผู้บริหาร หรือหัวหน้าส่วนราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รถรับรอง” หมายความว่า รถยนต์ที่จัดไว้เป็นพาหนะรับรองชาวต่างประเทศซึ่งเป็นแขกของทางราชการ หรือจัดไว้เพื่อรับรองบุคคลสำคัญ

ข้อ ๕ ให้มีตราเครื่องหมายประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดกว้างหรือยาวไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร และอักษรชื่อเต็มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๕ เซนติเมตร หรือชื่อย่อขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕ เซนติเมตร ไว้ด้านข้างนอกรถยนต์ส่วนกลางทั้งสองข้างทุกคัน

สำหรับรถจักรยานยนต์ ขนาดของเครื่องหมายและชื่ออักษรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ลดลงตามส่วน

ตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้พ้นด้วยสีขาว เว้นแต่ใช้สีขาวแล้วมองไม่เห็นชัดเจน ให้ใช้สีอื่นแทน ในกรณีที่มีการจำหน่ายรถยนต์ส่วนกลาง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลบหรือทำลายตราเครื่องหมายและอักษรชื่อขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกทั้งหมด ก่อนที่จะส่งมอบรถยนต์ให้บุคคลอื่น

ข้อ ๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำบัญชีรถแยกประเภทเป็นรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง และรถรับรอง รวมทั้งแสดงหลักฐานการได้มาและการจำหน่ายจ่ายโอนตามแบบ ๑ หรือแบบ ๒ ทำระเบียบนี้

การเปลี่ยนแปลงประเภทตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นให้เปลี่ยนแปลงได้ โดยให้ผู้บริหารท้องถิ่นขอทำความตกลงกับกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๗ ในแต่ละปีงบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสำรวจและกำหนดเกณฑ์การใช้สิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงของรถทุกคัน เพื่อเป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง และตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจสอบ

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับปลัดกระทรวงมหาดไทยก่อนการปฏิบัติ

ปลัดกระทรวงมหาดไทยอาจมอบอำนาจตามวรรคสอง ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ได้

หมวด ๒

การจัดหา

ข้อ ๙ รถประจำตำแหน่งให้มีได้ไม่เกินตำแหน่งละหนึ่งคัน หัวหน้าส่วนราชการผู้ใดดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้เลือกใช้รถประจำตำแหน่งได้เพียงตำแหน่งเดียว และให้ใช้รถในตำแหน่งนั้นไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง

รถประจำตำแหน่ง ซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี และรถส่วนกลางซึ่งมีอายุการใช้งานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ให้ถือเป็นเกณฑ์ที่จะพิจารณาจัดหารถคันใหม่ทดแทนคันเก่าได้

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับกับรถรับรอง โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ที่จะพิจารณาตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐ ขนาดเครื่องยนต์รถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลางและรถรับรอง ตลอดจนราคาให้เป็นไปตามที่ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด

สำหรับรถประจำตำแหน่ง ให้กำหนดขนาดเครื่องยนต์สูงสุดไม่เกิน ๒,๔๐๐ ซีซี

ห้ามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเงินนอกงบประมาณหรือเงินอื่นใดมาสมทบเพื่อจัดหารถให้มีขนาดเครื่องยนต์ หรือราคาเกินกว่าที่กำหนดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

หมวด ๓

การใช้

ข้อ ๑๑ รถประจำตำแหน่งให้ใช้ในการปฏิบัติราชการในตำแหน่งหน้าที่หรือที่ได้รับมอบหมายโดยรวม หรืองานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับงานในตำแหน่งหน้าที่หรือฐานที่ดำรงตำแหน่งนั้นรวมตลอดถึงการใช้เพื่อการเดินทางไปและกลับระหว่างที่พักและสำนักงาน และเพื่อการอื่นที่จำเป็นและเหมาะสมแก่การดำรงตำแหน่งหน้าที่

รถส่วนกลาง รถรับรอง ให้ใช้เพื่อกิจการอันเป็นส่วนรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเป็นประโยชน์ของทางราชการ ตามหลักเกณฑ์ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของรถกำหนดขึ้น

การใช้รถยนต์ปกติให้ใช้ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หากจะใช้อัตนออกไปปฏิบัติหน้าที่นอกเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าเป็นรถยนต์ส่วนกลางต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บริหารท้องถิ่นก่อน สำหรับรถประจำตำแหน่งก็ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ที่ดำรงตำแหน่งนั้นตามความเห็นว่าเป็นและเหมาะสม

ห้ามผู้มีสิทธิได้รับรถประจำตำแหน่ง ซึ่งได้รถประจำตำแหน่งแล้วนำรถส่วนกลางไปใช้อีกเว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะคราว ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ต้องใช้รถส่วนกลางไว้ด้วย

ใบขออนุญาตใช้รถส่วนกลางและรถรับรองให้ใช้ตามแบบ ๓ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้มีสมุดบันทึกการใช้รถส่วนกลางและรถรับรองประจำรถแต่ละคัน สมุดบันทึกอย่างน้อยให้มีข้อความตามแบบ ๔ ท้ายระเบียบนี้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องควบคุมพนักงานขับรถให้ลงรายการไปตามความเป็นจริง

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งคืนรถให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้พ้นจากตำแหน่งหรือส่งมอบงาน แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ใช้รถประจำตำแหน่งถึงแก่กรรม ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเรียกรถประจำตำแหน่งคืน หากผู้บริหารท้องถิ่นเห็นว่ามิใช่เหตุผลสมควรจะผ่อนผันให้ส่งคืนรถประจำตำแหน่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวในวาระหนึ่ง ก็ให้กระทำได้แต่ต้องไม่เกินกว่าหกสิบวัน นับแต่วันถึงแก่กรรม

หมวด ๔
การเก็บรักษาและซ่อมบำรุง

ข้อ ๑๔ การเก็บรักษารถประจำตำแหน่ง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบของ
ผู้ดำรงตำแหน่ง

การเก็บรักษารถส่วนกลาง รถรับรอง ให้อยู่ในความควบคุมและความรับผิดชอบขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเก็บรักษาในสถานที่เก็บหรือบริเวณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำหรับรถส่วนกลาง ผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้บริหารท้องถิ่นจะพิจารณาอนุญาต
ให้นำรถไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราวหรือเป็นครั้งคราวได้ ในกรณีต่อไปนี้คือ

- (๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ หรือ
- (๒) มีราชการจำเป็นและเร่งด่วน

ข้อ ๑๕ การอนุญาตให้นำรถส่วนกลางไปเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราว อันเนื่องมาจาก
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีสถานที่เก็บรักษาปลอดภัยเพียงพอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการ
เก็บรักษารถส่วนกลางจัดทำรายงานขออนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลความจำเป็นและรายละเอียดของ
สถานที่ที่จะนำรถส่วนกลางไปเก็บรักษา ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่ามีความปลอดภัยเพียงพอ
เสนอประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตด้วยทุกครั้ง

ในกรณีที่เกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถส่วนกลางในระหว่างการเก็บรักษาที่อื่นเป็นการชั่วคราว
ตามวรรคหนึ่ง ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาอย่างวิญญูชน จะพึงสงวนรักษาทรัพย์สินของตนแล้ว
และการสูญหายหรือเสียหายนั้น มิได้เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เก็บรักษา
แต่หากการสูญหายหรือเสียหายนั้นเกิดขึ้น เนื่องจากการนำไปใช้ในการอื่น ให้ผู้อื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้
ในที่ที่ไม่ได้รับอนุญาต ผู้เก็บรักษาต้องรับผิดชอบทุกกรณี แม้ว่าจะเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า
ถึงอย่างไรความสูญหายหรือเสียหายก็จะเกิดแก่รถส่วนกลางคันนั้น

เมื่อเกิดการสูญหายหรือเสียหายขึ้นกับรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง และรถรับรอง
ผู้รับผิดชอบต้องรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบทันที ตามแบบ ๕ ทำระเบียบนี้

ข้อ ๑๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบการซ่อมบำรุงรถประจำตำแหน่ง
รถส่วนกลางและรถรับรอง ให้อยู่ในสภาพพร้อมที่จะใช้งานได้ดีอยู่เสมอ

รถประจำตำแหน่งคันใดเกิดความเสียหายหรือบุบสลาย เพราะความผิดของบุคคลภายนอก
ให้ผู้มีสิทธิใช้รถประจำตำแหน่งนั้นเป็นผู้เรียกค่าเสียหายในนามขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ถ้า
ความเสียหายหรือบุบสลายเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ขับขี่รถประจำตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นผู้ใด ให้ผู้
ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการซ่อมแซมให้คงสภาพดีตามเดิม

ให้ผู้มีสิทธิใช้รถประจำตำแหน่งเป็นผู้รับผิดชอบในการซ่อมบำรุงรถดังกล่าวภายในกำหนดระยะเวลา
สองปีครึ่ง นับแต่วันที่ซื้อมา และเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ
เป็นผู้ซ่อมบำรุง

การบำรุงรักษารถยนต์ เช่น การเติมหรือเปลี่ยนน้ำมันเครื่อง น้ำมันเบรค ไล่กรองน้ำมันเครื่อง
แบตเตอรี่ หัวเทียน เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องกระทำเป็นประจำตามที่ระบุไว้ในคู่มือการใช้รถยนต์
ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น

ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบต่อกรณีที่รถประจำตำแหน่งสูญหายเพราะความประมาทเลินเล่อ
ของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง หรืออนุญาตให้บุคคลอื่นนำรถประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือหน้าที่ปกติ
ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความสูญหาย แม้ด้วยเหตุสุดวิสัย

ข้อ ๑๗ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบและดูแลสภาพรถประจำตำแหน่ง รถส่วนกลาง
และรถรับรอง มิให้มีมลพิษทางอากาศและระดับเสียงจากท่อไอเสียเกินระดับมาตรฐานที่กระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมกำหนด

ในการเริ่มตรวจสอบมลพิษของรถตามวรรคหนึ่งให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารท้องถิ่นที่จะ
ดำเนินการได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้จะต้องดำเนินการตรวจสอบรถทุกคันในครั้งแรกให้เสร็จ
ภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้

นอกจากการตรวจสอบมลพิษของรถตามวรรคสองแล้ว ให้มีการตรวจสอบมลพิษทุกหกเดือน
หรือทุกระยะทาง ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตร แล้วแต่จะถึงกำหนดอย่างใดก่อน และภายหลังการซ่อมบำรุง
ที่เกี่ยวกับระบบการทำงานของเครื่องยนต์ทุกครั้ง เมื่อพบว่ารถคันใดมีมลพิษเกินระดับมาตรฐาน
ให้ดำเนินการแก้ไข ซ่อมบำรุง หรือปรับแต่งสภาพเครื่องยนต์ให้ดีขึ้น

ข้อ ๑๘ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำสมุดแสดงรายการซ่อมบำรุงรถแต่ละคันตามแบบ ๖
ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๕
การเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๑๙ การเบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะจ่ายให้รถยนต์แต่ละคันไว้ ทั้งนี้
ให้ถือตามสภาพและขนาดรถยนต์นั้น ๆ รถส่วนกลางและรถรับรอง ให้เบิกจ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิง
จากงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น สำหรับรถประจำตำแหน่ง ให้ผู้มีสิทธิใช้รถประจำตำแหน่ง
เป็นผู้จ่ายค่าน้ำมันเชื้อเพลิง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย สุนทรวัฒน์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประเภทรถประจำตำแหน่ง

ทะเบียนรถของ อบจ. /เทศบาล / อบต.

ลำดับที่	ชื่อของรถ	แบบ/รุ่นปี/ ขนาด (ซีซี)	หมายเลข ทะเบียน	สังกัด หน่วยงานใด	ราคา	วันได้มา	วันจำหน่าย	หมายเหตุ

ประเภทส่วนกลาง/รถรับรอง

ทะเบียนรถของ อบจ. /เทศบาล / อบต.

ลำดับที่	ชื่อของรถ	แบบ/รุ่นปี/ ขนาด (ซีซี)	หมายเลข ทะเบียน	สังกัด หน่วยงานใด	ราคา	วันได้มา	วันจำหน่าย	หมายเหตุ

ใบขออนุญาตใช้รถส่วนกลาง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรียน (ผู้มีอำนาจสั่งใช้รถ).....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขออนุญาตใช้รถ (ไปที่ไหน).....

เพื่อ.....มีคนนั่ง.....คน

ในวันที่.....เวลา.....

ในวันที่.....เวลา.....

.....ผู้ขออนุญาต
.....ผู้อำนวยการกอง/หัวหน้ากอง
.....หรือผู้แทน
.....(วัน เดือน ปี)

.....
(ลงนามผู้มีอำนาจสั่งใช้รถ).....

...../...../.....

บันทึกการใช้รถ

รหัสนี้หมายถึงเลขทะเบียน

[illegible]

ผู้บันทึก

ตำแหน่ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง รายงานอุบัติเหตุรถหมายเลขทะเบียน.....

เรียน

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เวลา.....น.

สถานที่เกิดเหตุ.....(ตั้งแผนที่สังเขปที่แนบมานี้)

ความเร็วขณะเกิดเหตุ.....กม./ชม.

ก่อนเกิดเหตุเดินทางจาก.....จะไป.....

ความเสียหาย.....

พาหนะหรือทรัพย์สินฝ่ายตรงข้าม

รถ.....หมายเลขทะเบียน.....

ขับขี่โดย.....อายุ.....ปี ใบอนุญาตขับขี่เลขที่.....

ที่อยู่ของผู้ขับขี่.....

ชื่อเจ้าของรถ.....

เหตุเกิดจาก.....

ความเสียหาย.....

ผู้บาดเจ็บ

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

ชื่อ.....อายุ.....ปี ที่อยู่.....

ผู้สอบสวนและพยาน

พนักงานสอบสวนชื่อ.....สถานีตำรวจ.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่.....

พยานชื่อ.....อายุ.....ปี อยู่.....

ผลของคดี

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๔/ ๔๗๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

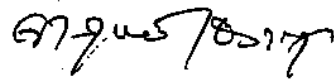
อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๓๖๒๓๑
ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นเกี่ยวกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เกี่ยวกับการนำรถยนต์ส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่งตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน ปฏิบัติตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการกำกับดูแล ควบคุม และตรวจสอบมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้ดำรงตำแหน่งที่มีรถประจำตำแหน่งนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่ง และหากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำการดังกล่าวให้ถือว่ามีความผิดวินัยร้ายแรง นั้น เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๒ (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงสามารถรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีอาจพิจารณาสั่งการให้กระทรวงต่าง ๆ ที่มีหน้าที่และอำนาจในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชนดำเนินการกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้ดำรงตำแหน่งที่มีรถประจำตำแหน่งนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือนเป็นรถประจำตำแหน่งได้ตามความเหมาะสมต่อไป สำหรับข้อสังเกตที่ว่า หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดนำรถส่วนบุคคลไปใช้เสมือน

เป็นรถประจำตำแหน่งให้ถือว่ามีความผิดวินัยร้ายแรง นั้น สมควรให้เป็นดุลพินิจของหน่วยงาน
แต่ละแห่งในการพิจารณาปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการใช้รถยนต์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนต่อไป
โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยของหน่วยงานนั้นด้วย
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวจารุวรรณ เฮงตระกูล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน

ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๓๐๐ (นางสาวศรีรัตน์ฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๑๙๔

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

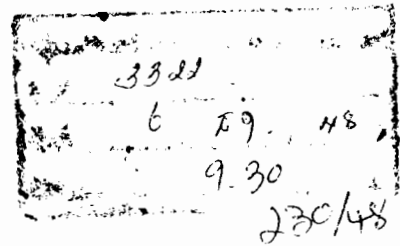
สำเนาถูกต้อง

๕ ๕

(นางสาวเฉลิมขวัญ ทองจันทร์)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

๕ มี.ค. ๖๒

ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๒๐๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

เรื่อง ข้าราชการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ลับ ที่ ศธ ๐๕๐๙.๖(๘)/๗๙๔
ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘

ด้วยกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอเรื่อง ข้าราชการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ
มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย พลังงาน
ระบบราชการและการประชาสัมพันธ์) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธานกรรมการ
ได้พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๘ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แล้ว มีประเด็นอภิปราย
และมติ ดังนี้

๑. ประเด็นอภิปราย

๑.๑ การที่นายสนอง ฯ ผู้อุทธรณ์ ได้รับคำสั่งจากคณะบดี คณะแพทยศาสตร์
ศิริราชพยาบาล ผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักอำนวยการ แล้วไม่ไป
ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรง
ฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้ว ไม่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในชั้นนี้

๑.๒ การที่นายสนอง ฯ ผู้อุทธรณ์ไม่ไปปฏิบัติงานตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง โดยชอบ
ด้วยกฎหมาย จะเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่ กรณีทำนองนี้ในส่วนของการพลเรือน ก.พ. ยังไม่เคยมี
กรณีที่เป็นบรรทัดฐานมาก่อน ดังนั้น ในกรณีนี้จึงต้องพิจารณาจากพฤติการณ์ของนายสนอง ฯ ประกอบกับ
องค์ประกอบของความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า การละทิ้งหรือ
ทอดทิ้งหน้าที่ราชการอาจเกิดจากการไม่มาทำงานเลย หรืออาจเป็นกรณีที่ลงชื่อมาทำงานแล้วไม่ไปปฏิบัติหน้าที่
ณ สถานที่ที่ได้รับมอบหมาย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านายสนอง ฯ ผู้อุทธรณ์มาปฏิบัติราชการ แต่ไม่ไป
ปฏิบัติงาน ณ สถานที่ที่ได้รับมอบหมายย่อมเทียบเคียงได้กับการลงชื่อมาทำงานแล้วไม่ไปปฏิบัติราชการ
ตามที่ได้รับมอบหมาย จึงถือได้ว่าเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เมื่อปรากฏว่านายสนอง ฯ
ผู้อุทธรณ์ ไม่ไปปฏิบัติราชการที่ได้รับมอบหมายเกินกว่า ๑๕ วันจึงเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

/๑.๓ ...

๑.๓ โดยที่การละทิ้งหน้าที่ราชการในกรณีทำนองเดียวกันนี้ยังไม่เคยมีการพิจารณา วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ ดังนั้น เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือได้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้โดยอนุโลม มีหลักในการพิจารณา เป็นแนวทางเดียวกัน จึงเห็นควรให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐนำแนวทางการวินิจฉัยเรื่องนี้ไปใช้ เป็นแนวทางการวินิจฉัยในเรื่องทำนองเดียวกันต่อไป

๒. มติคณะกรรมการกลั่นกรอง

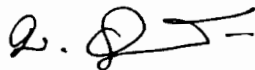
๒.๑ เห็นควรวินิจฉัยว่าการที่นายสนอง กฤษณายุทธ ไม่ไปปฏิบัติงานตามที่ ผู้บังคับบัญชามอบหมาย ถือเป็นกรณีการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ยกอุทธรณ์ของนายสนอง ฯ

๒.๒ เห็นควรให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือได้นำพระราชบัญญัตินี้ไปใช้โดยอนุโลม นำแนวทางการวินิจฉัย การกระทำความผิดวินัยในเรื่องนี้ไปเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ อนุมัติตามมติคณะกรรมการ กลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย พลังงาน ระบบราชการและการประชาสัมพันธ์)

จึงเรียนยืนยันมา

ขอแสดงความนับถือ

(นายบรรณรักษ์ อารมณเณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เพื่อโปรดทราบและพิจารณา
จะเป็นพระคุณ

(นายบรรณรักษ์ อารมณเณ)
ผู้อำนวยการกองบริหารการปฏิบัติ
30 พ.ย. 2548

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๒๔-๓๒๕

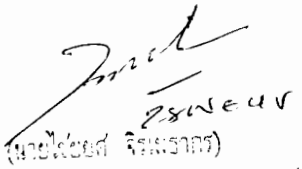
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๖๔

[NI-48-11-47-007]

กษ.ล.
- ม.ล. น.ก.ค.ค.
(นายบรรณรักษ์ อารมณเณ)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- 188. 2548

๑. ...
...
...
msdold

นายแพทย์ จิตเรณู

เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๑. ...
...
...
29 พ.ย. 48

ศร ๐๕๐๕.๖(๘) ๗๙๕

กระทรวงศึกษาธิการ

กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

๒๖ กันยายน ๒๕๔๘

เรื่อง ข้าราชการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน ๒๐ ชุด

นายสนอง กฤษณายุทธ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (เดิม) ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับ ๗ เลขประจำตำแหน่ง ๒๕๖๕ ขึ้นเงินเดือน ๒๐,๓๒๐ บาท สังกัดงานสื่อสาร โรงพยาบาลศิริราช คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้อุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่สั่งลงโทษปลดออกจากราชการ กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง และละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง และ ๘๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีกรณีกระทำความผิดคือ นายสนอง กฤษณายุทธ จงใจขัดคำสั่งคณบดี คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามคำสั่งคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาลที่สั่งให้ปฏิบัติงานที่สำนักงานผู้อำนวยการ โดยมอบหมายงานตรวจสอบสัญญาประกันภัยรถยนต์ ตรวจสอบหนังสือรับรองการเบิกค่ารักษาพยาบาล (ยานอภัยสัญญาหลักแห่งชาติ) และตรวจสอบสัญญาที่ทำโดยคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ตามที่ได้รับมอบหมาย ให้รับผิดชอบตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ซึ่ง นายสนอง กฤษณายุทธ รับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทั้งยังลงชื่อในบัญชีลงเวลาทำงานและนั่งอยู่ที่งานสื่อสาร โดยไม่ปรากฏว่าได้ปฏิบัติงานใด ๆ ทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการบังคับบัญชา ถือเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการที่ต้องปฏิบัติอีกกรณีหนึ่งด้วย ตั้งแต่วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๕ ตลอดมาจนถึงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ซึ่งเป็นวันที่สั่งลงโทษ

ก.ม. พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพียงฐานเดียว เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ยังคงลงเวลามาปฏิบัติงานทุกวันเพียงแต่ไม่ไปปฏิบัติงานในสถานที่ดังที่กำหนดไว้ จึงยังไม่เข้าข่ายเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ยกอุทธรณ์โดย

ให้มหาวิทยาลัยมหิดลแก้ไขคำสั่งให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไป และนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

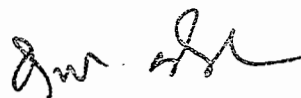
รองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งมอบหมายงานให้ผู้พุทธชนปฏิบัติแล้ว ผู้พุทธชนไม่ยอมไปปฏิบัติงาน ณ สถานที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นระยะเวลา ๑๔ เดือน นั้น เป็นความผิดฐานละทิ้งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงสั่งการให้ ก.ม. ทบทวนมติอีกครั้ง

ก.ม. ทำหน้าที่แทน ก.พ.อ. ได้พิจารณาทบทวนแล้วเห็นว่า พฤติการณ์ของผู้พุทธชนที่ไม่ย้าย สถานที่ปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา โดยยังคงไปนั่งอยู่ ณ สถานที่เดิม คือ ที่ห้องงานสื่อสาร และ ขอให้ส่งงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ปฏิบัติไปที่ห้องงานสื่อสารนั้น ถือว่าผู้พุทธชนมีเจตนาที่จะปฏิบัติงาน ดังกล่าวและพร้อมที่จะปฏิบัติงานเพียงแต่คิดใจเรื่องสถานที่ทำงานเท่านั้น ซึ่งผู้พุทธชนไปดูสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติแล้ว เห็นว่าคับแคบจึงได้โต้แย้งเรื่องสถานที่ปฏิบัติงาน กรณีจึงไม่เข้าข่าย ความผิด วินัยฐานละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่าสิบห้าวัน จึงมีมติยืนตามมติเดิม ให้ยกผู้พุทธชน และเสนอนายกรัฐมนตรี พิจารณาอีกครั้ง

รองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาแล้ว เห็นว่าผู้พุทธชนมีเจตนาที่ตั้งใจที่จะไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยมีการบ่ายเบี่ยงตลอดมา มิใช่เป็น เพียงแต่คิดใจเรื่องสถานที่ทำงานเท่านั้น ความเห็นของ ก.ม. ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมจึงมีคำสั่งให้ ก.ม. รายงาน คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวินิจฉัยว่าพฤติการณ์ของผู้พุทธชนเป็นการ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มี เหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรรมอันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือไม่

ขอแสดงความนับถือ

(นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ประธาน ก.พ.อ.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สำนักส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากร

โทร. ๐ ๒๓๕๔ ๕๕๐๐ ต่อ ๕๑๖

โทรสาร ๐ ๒๓๕๔ ๕๕๔๑

สำนักงาน ก.ค.ศ.

เลขาธิการ ก.ค.ศ.

ผนวก ๒

มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

กับวินัยโดยทั่วไป

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/๒๑๓๗๔

สำนักงาน ก.พ.
รับที่ 41534
วันที่ 15 ส.ค. 2556
เวลา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

เรียน เลขาธิการ ก.พ.

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๖๖ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ตามที่ได้เสนอเรื่อง การกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบตามมติ ก.พ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖
เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้กระทรวง กรม และจังหวัดทราบต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมโภชน์ ราชแพทยาคม)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๔๓

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.cabinet.thaigov.go.th

(พงศ์ศิริ/อริศรา)

ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๑๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง การกำชับให้ผู้บังคับบัญชารักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

เรียน (เวียน กระทรวง กรม จังหวัด)

ตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.กำหนด และ ก.พ.ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังกล่าวแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ว ๔๓ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ และมาตรา ๙๐ บัญญัติว่า เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ก.พ. พิจารณาเห็นว่า ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่และความรับผิดชอบตามกฎหมายในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา โดยต้องเสริมสร้าง พัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำความผิดวินัย การที่ผู้บังคับบัญชาละเลยการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมิได้ทำให้การรักษาวินัยของราชการดีขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล จึงมีมติให้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติกำชับให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาตามกฎหมายโดยเคร่งครัด และให้ถือว่าการที่การรักษาวินัยของข้าราชการมิได้ดีขึ้น ผู้บังคับบัญชามีส่วนรับผิดชอบ เพราะมิได้เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และได้ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาอาจต้องรับผิดชอบทางวินัยด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ เห็นชอบตามมติ ก.พ.ดังกล่าว และให้แจ้งกระทรวง กรม และจังหวัดทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีโดยเคร่งครัดต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนตรีกร กาญจนะจิตรา)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๘

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๒๕

สำเนาถูกต้อง

(นางธีรนาฏ จตุรธำรง)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

ที่ นร 0216/ว 225

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

30 ตุลาคม 2538

เรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐ

เรียน กระทรวง ทบวง กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรีที่ยกเลิก
2. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไปสอนพิเศษ
ในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้ขอให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติในหลักการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง ไปสอนพิเศษในมหาวิทยาลัยของรัฐในเวลาราชการได้ โดยให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า เนื่องจากมีมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในวิทยาลัยเอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 มติ ซึ่งบางมติมีมานานแล้ว แนวปฏิบัติอาจไม่ชัดเจนพอ สมควรยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีทั้ง 10 มติดังกล่าว แล้วกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ใหม่ให้ครอบคลุมถึงการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ด้วย จึงได้ร่างหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวขึ้น โดยขอให้สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาเสนอความเห็นด้วย ซึ่งส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังกล่าวพิจารณาแล้ว มีความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางประการ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมาปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้แล้ว จึงนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2538 ลงมติว่า

1. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ จำนวน 10 มติ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ

2. เห็นชอบหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชฌ์ เครื่องาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

30 ต.ค. 2538

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. 2827193

โทรสาร 2824045

บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรีที่ยกเลิก

1. ที่ สร 0201/ว 144 ลงวันที่ 16 ตุลาคม 2518
เรื่อง อนุญาตให้ข้าราชการเป็นผู้สอนพิเศษในวิทยาลัยเอกชน
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 2518
2. ที่ สร 0201/ว 177 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2518
เรื่อง การใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนราษฎร์ของข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2518
3. คำวนมาก ที่ สร 0201/ว 57 ลงวันที่ 24 มีนาคม 2524
เรื่อง การพิจารณาอนุญาตให้ข้าราชการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2524
4. ที่ สร 0201/2332 ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2526
เรื่อง ขออนุมัติในหลักการในการอนุญาตให้ข้าราชการไปเป็นอาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2526
5. ที่ นร 0201/ว 46 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2528
เรื่อง การอนุญาตให้ข้าราชการเป็นผู้สอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2528
6. ที่ นร 0201/12236 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2529
เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการไปช่วยสอนที่โรงเรียนจิตรลดาเป็นกรณีพิเศษ
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2529
7. คำวนมาก ที่ นร 0201/20477 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2530
เรื่อง ขออนุมัติให้ข้าราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนอายุรวทวิทยาลัย
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2530
8. ที่ นร 0202/ว 20 ลงวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532
เรื่อง การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูช่างเทคนิค และอาจารย์วิศวกรรมศาสตร์
มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2532

9. ที่ นร 0201/7820 ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2534

เรื่อง ขออนุมัติให้ข้าราชการครูในสังกัดกรมสามัญศึกษาไปช่วยสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม
แผนสามัญศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่ร้องขอมา

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534

10. ที่ นร 0205/ว 154 ลงวันที่ 28 ตุลาคม 2537

เรื่อง ขออนุญาตให้ข้าราชการครูและข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้สอนพิเศษ
ในโรงเรียนเอกชน

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2537

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ไปสอนพิเศษ
ในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

1. อนุมัติหลักการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทาง ไปสอนพิเศษในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ หรือในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษ หรืออาจารย์ที่ปรึกษา ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียได้ โดยให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ควรเกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจต้นสังกัดติดตาม ความต้องการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและหรือเอกชนเป็นระยะ หากปรากฏว่าสถาบันการศึกษา ไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยผู้สอนจากข้าราชการในสังกัด ก็ให้ระงับการอนุญาตดังกล่าว

2. ค่าตอบแทนการสอนพิเศษและหรือค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ให้เบิกจ่ายที่หน่วยงาน ผู้รับประโยชน์

3. ห้ามข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียน เอกชน เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

3.1 อนุมัติให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษ ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2, 3 และ 4 ได้ โดยขออนุญาตต่อหัวหน้า ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตาม ความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

3.2 อนุมัติหลักการให้ข้าราชการครูและข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอน ไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในเวลาราชการได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุญาตได้ ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และให้กระทรวงศึกษาธิการ ติดตามความต้องการของภาคเอกชนเป็นระยะ หากปรากฏว่าภาคเอกชนไม่มีความจำเป็นต้องอาศัย ผู้สอนจากภาครัฐแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอยกเลิกการอนุญาตดังกล่าว

4. อนุมัติหลักการให้ข้าราชการไปช่วยสอนในบางโรงเรียนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

4.1 ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุขไปช่วยสอนพิเศษ ณ โรงเรียน อายุรเวทวิทยาลัย (ชีวโกมารภัจจ์) ในเวลาราชการ

4.2 ให้ข้าราชการครูและข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และมีประสบการณ์ในการสอนไปช่วยสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอนุญาตให้ข้าราชการไปสอนพิเศษในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

1. อนุมัติหลักการให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะทางไปสอนพิเศษในมหาวิทยาลัยของรัฐ หรือในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวมทั้งเป็นอาจารย์ผู้สอนพิเศษหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ณ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชียได้ โดยให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ควรเกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

2. ห้ามข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนราษฎร์ เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

2.1 อนุมัติให้ข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจใช้เวลาราชการไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2, 3 และ 4 ได้ โดยขออนุญาตต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่สังกัด และให้หัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์

2.2 อนุมัติหลักการให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ไปช่วยสอนพิเศษ ณ โรงเรียนอายุรวาทวิทยาลัย (ชวุกโกมารภักจ) ในเวลาราชการ

2.3 อนุมัติหลักการให้กรมสามัญศึกษาอนุญาตให้ข้าราชการครูในสังกัดไปช่วยสอนในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ หรือในหน่วยงานทางการศึกษาอื่นที่ร้องขอมา

2.4 อนุมัติหลักการให้ข้าราชการครูและข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอน ไปสอนพิเศษในโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในเวลาราชการได้ โดยให้หัวหน้าส่วนราชการพิจารณาอนุญาตได้ตามความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 4 หน่วยชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ และให้กระทรวงศึกษาธิการติดตามความต้องการของภาคเอกชนเป็นระยะ หากปรากฏว่าภาคเอกชนไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยผู้สอนจากภาครัฐแล้ว ให้กระทรวงศึกษาธิการเสนอยกเลิกการอนุญาตดังกล่าว

000072

ที่ สร 0203/ว 270

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

14 ธันวาคม 2524

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือ ที่ สร 0403/ว 4 ลงวันที่ 16 มกราคม 2515

ตามที่ได้นำมติสภาบริหารคณะปฏิวัติอนุมัติหลักเกณฑ์ การเบิกจ่ายเงินเดือนของ
ของข้าราชการระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญาตามที่กระทรวงการคลังเสนอ
รวม 2 ข้อ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการคลังเสนอตามที่รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า มีข้าราชการ
ตำรวจรายหนึ่ง ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่รักษา
ทรัพย์ เบียดบังทรัพย์นั้นเป็นของคนโดยทุจริต จึงไม่ได้มาปฏิบัติราชการระหว่าง วันที่ 11 - 30
ตุลาคม 2522 และผู้บังคับบัญชาไม่ได้สั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาผล
ทางคดีอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องและได้กลับมารายงานตัวปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม
2522 จึงขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาจ่ายเงินเดือนระหว่างวันที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะ
ถูกควบคุมตัว ซึ่งกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นแล้วว่า

1. หลักการจ่ายเงินเดือนให้แก่ข้าราชการนั้น จ่ายให้ในกรณีที่มาปฏิบัติราชการ
กรณีที่ข้าราชการมิได้มาปฏิบัติราชการ จะมีสิทธิได้รับเงินเดือนหรือไม่ ให้เป็นไปตามกฎหมาย
หรือมติคณะรัฐมนตรี

2. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการมีสิทธิได้รับเงินเดือนในกรณีดังต่อไปนี้

2.1 ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการเพราะถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน หรือในระหว่างอุทธรณ์คำสั่งให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ การจ่าย
เงินเดือนเป็นไปตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. 2502

2.2 ข้าราชการที่ไม่มาปฏิบัติราชการ เพราะถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของ
ศาลคดีอาญา การเบิกจ่ายเงินเดือนเป็นไปตามมติสภาบริหารคณะปฏิวัติดังกล่าวข้างต้น

๓๐๐๐๗๓

3. ข้าราชการที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัวดำเนินคดีอาญา ต่อมาผลคดีปรากฏว่ายัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องเพราะหลักฐานไม่พอและข้าราชการผู้นั้นได้กลับไปปฏิบัติราชการตามเดิมใน ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้จ่ายเงินเดือนให้หรือไม่แต่อย่างใด การที่ข้าราชการผู้นั้นพ้นจากคดีอาญาเพราะยัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว ส่วนราชการเจ้าสังกัดก็จะต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยจะต้องสอบสวนว่า มีมลทินหรือไม่หรือไม่ก่อน ถ้าไม่มีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวนหรือผลการสอบสวนปรากฏว่าไม่มีมลทินไม่หมอง ก็ควรจะมิลิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเช่นเดียวกับผู้ที่ถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา หากปรากฏว่ามีเหตุที่จะตั้งกรรมการสอบสวนหรือผลการสอบสวนปรากฏว่า มีมลทินไม่หมอง แต่ไม่ถึงกับให้ออก ปลดออก ก็ควรจ่ายให้ไม่เกินครึ่งหนึ่งเช่นเดียวกับข้าราชการที่ถูกควบคุมตัวตามคำพิพากษา ทั้งนี้เพราะเป็นกรณีที่ไม่ได้มาปฏิบัติราชการเพราะถูกควบคุมตัวโดยเจ้าพนักงานในขณะการยุติธรรมเหมือนกัน จึงควรใช้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนเช่นเดียวกัน โดยที่การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการต้องเป็นไปตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี จึงขอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญามาใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัว เพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลม

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2524 ลงมติเห็นชอบด้วย และให้นำหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนระหว่างควบคุมตัวตามคำพิพากษาของศาลคดีอาญา มาใช้บังคับแก่ข้าราชการที่ถูกพนักงานสอบสวนควบคุมตัว เพื่อดำเนินคดีอาญาโดยอนุโลม ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา เพื่อดำเนินปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ปลั่ง มิจุล

(นายปลั่ง มิจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. 2823606

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต
เลขรับ ๒๐๑
วันที่ ๑๐ เม.ย. ๒๕๖๑
เวลา ๑๕.๐๐ น.
ห้องเลขาร มว.สธ.
เลขที่ ๑๕๐๕
วันที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๖๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

ห้อง มว.สธ.
รับที่ ๑๕๐๕
วันที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๖๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ ๑๗๑๓๑๐/๓๓๓๗
วันที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๖๑
เวลา ๑๗.๐๐ น.

๒
30031

ความที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๖๕

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ ๑๙๕๕
วันที่ ๕ เม.ย. ๒๕๖๑
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๙ มีนาคม ๒๕๖๑

ห้องหัวหน้า สร.
เลขรับ ๑๗๑๓๑๐
ลงวันที่ ๓๐ มี.ค. ๒๕๖๑
เวลา ๑๕.๐๐ น.

จำนวนการกองกลาง
รับ 4911
ที่ 5/4/61
น. 16.30

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ
เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ห้องปลัดกระทรวง
นพ.เจษฎา โชคดำรงสุข
เลขรับ ๑๕๐๕
วันที่ ๑๐ เม.ย. ๒๕๖๑
เวลา ๑๐.๐๑

ซึ่งส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ส่วนที่ ๑๕๐๕
ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

กลุ่มสารบรรณ
เลขรับ 449
วันที่ 5/4/61
เวลา 16.16

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เสนอเรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในระบบราชการ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงมติว่า

๑. รับทราบมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ
ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติเสนอมาตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ตามที่เลขาธิการ
คณะรักษาความสงบแห่งชาติเสนอ

๒. ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการอย่างเคร่งครัด และให้ใช้กับกรณีที่เกี่ยวข้อง
ที่มีความผิดเพราะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการด้วย

จึงเรียนยืนยันมาและถือปฏิบัติต่อไป

๑) รัฐมนตรี.สธ.

ขอแสดงความนับถือ

เพิ่ม ดอสม มอว.
แล้ว ชรก. ท.ว.ม.เค.
ป.จ.ม.ค.

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวิลาส)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

นายสมชาย ภูมิธรรม ๒ เม.ย. ๒๕๖๑

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
กองพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

๒) เรียน ปลต.

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๖๔๓ (ณัฐยาณ์), ๑๖๓๒ (บุษกร)

โปรดพิจารณาดำเนินการ

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ spt55@soc.go.th

(กัญญาณัฐ/บุษกร)

๒๕๖๑

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- ๕ เม.ย. ๒๕๖๑

๒ (ท.ม.)
๒๕๖๑

๒๕๖๑

ด่วนที่สุด

ที่ คสช(สลธ)/๖๕

ส่วนอำนวยการ สำนักเลขาธิการ
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
กองบัญชาการกองทัพบก
ถนนราชดำเนินนอก เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

Loan มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี/หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การผลักดันนโยบายในเรื่องการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิรูปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน และมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีมติให้แจ้งคณะรัฐมนตรีรับทราบหลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(เฉลิมชัย สิทธิสาท)

ผู้บัญชาการทหารบก/เลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

เรียน ป.สธ.

โปรดแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติ

(นางมยุรา กุสุมภ์)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

แผนกนโยบายและแผน ส่วนอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๐๑๑๖, ๐ ๘๘๘ ๙๑๑ ๑๓๕

นางสาวบุษกร

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

ผู้ช่วยเลขาธิการนโยบายและแผนสำนักงาน

28 มี.ค. 2561

มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นที่เชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ซึ่งแม้ที่ผ่านมารัฐบาลจะได้กำหนดมาตรการในการขับเคลื่อนการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้เกิดผลมาอย่างต่อเนื่อง แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏทั้งจากข้อร้องเรียนและผลการตรวจสอบการทุจริตในระบบราชการ แสดงให้เห็นว่ายังคงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการอย่างจริงจังและเข้มงวด เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระบวนการยุติธรรม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจแก่ประชาชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม

กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีความผิดฐานเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๘/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราวลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ ในกรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีความผิดฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้าและเร่งรัดการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม และในกรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณาดำเนินคดีโดยทันที

กระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณาจัดลำดับตามความสำคัญความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้ายจากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย

ข้อ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามข้อ ๑ วรรคสองด้วย

ข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าการจงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูลเพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย

ข้อ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลาง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ตามประกาศสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง แนวทางการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงาน พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับหน่วยงานในราชการบริหารส่วนกลางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

แบบฟอร์มการขอเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	
ชื่อหน่วยงาน : ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข วัน/เดือน/ปี : ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ หัวข้อ: มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ หมายเหตุ:	
ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ วันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓	ผู้อนุมัติรับรอง สุชาภา วรินทร์เวช (นางสาวสุชาภา วรินทร์เวช) ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ (หัวหน้า) วันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓
ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่ พศวีร์ วัชรบุตร (นายพศวีร์ วัชรบุตร) นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ วันที่ ๙ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓	

8 กรกฎาคม 2542

เรื่อง การปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการจัดเวรรักษาการณ์ประจำสถานที่ราชการ
เรียน กระทรวง ทบวง กรม

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 58 ลงวันที่ 19 เมษายน 2536

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์การอยู่เวรรักษาการณ์

ตามที่ได้ยื่นขออนุมัติมติคณะรัฐมนตรี (15 เมษายน 2536) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ
การอยู่เวรรักษาการณ์ มาเพื่อถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า หลักเกณฑ์การอยู่เวรรักษาการณ์
ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 เมษายน 2536 บางส่วนยังไม่ชัดเจนและมีปัญหาในทางปฏิบัติ
จึงเสนอขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2536
ที่ย่างถึง และให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์การอยู่เวรรักษาการณ์ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2542 ลงมติว่า

1. อนุมัติให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 15 เมษายน 2536 เรื่อง การจัดเวรรักษาการณ์
ประจำสถานที่ราชการ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 58 ลงวันที่ 19
เมษายน 2536
2. เห็นชอบหลักเกณฑ์การอยู่เวรรักษาการณ์ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ
และให้ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
และรัฐวิสาหกิจ ถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการ
และรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิญญู เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔ 7 ก.ค. 2542

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. 2801445 โทรสาร 2801446, 2824045

หลักเกณฑ์การอยู่เวรรักษาการณ์

1. กำหนดนิยามของคำต่อไปนี้

“เวรรักษาการณ์” หมายถึง เวรเฝ้าดูแลเหตุการณ์ประจำสถานที่นั้น ๆ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชากำหนด

“ผู้ปฏิบัติหน้าที่เวร” หมายถึง ผู้อยู่เวรรักษาการณ์นอกเวลาทำการ

“หัวหน้าเวร” หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรที่เป็นผู้ควบคุมพิจารณาตัดสินใจกรณีต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่เวร

“ผู้ตรวจเวร” หมายถึง ผู้ตรวจตราดูแลการปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ของผู้ปฏิบัติหน้าที่เวร

2. ให้กระทรวง ทบวง กรม สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีเวรรักษาการณ์ประจำสถานที่ราชการหรือหน่วยงานนอกเวลาราชการ และในวันหยุดราชการตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อดูแลป้องกันความเสียหายอันจะบังเกิดแก่สถานที่ราชการหรือหน่วยงานจากกรณีต่าง ๆ

3. การจัดผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรในแต่ละผลัดให้มีหัวหน้าเวร 1 คน และผู้เข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่เวรอีก 1 คน หากส่วนราชการหรือหน่วยงานแห่งใดมีจำนวนผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรน้อยไม่สะดวกแก่การปฏิบัติให้ลดจำนวนผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรได้ตามความจำเป็น โดยให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้น

4. ในแต่ละผลัดของการจัดเวรรักษาการณ์ให้มีผู้ตรวจเวร 1 คน โดยให้ผู้ตรวจเวรต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่เวร

5. การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งระดับใดเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ หรือผู้ตรวจเวรให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้นจะกำหนดตามความเหมาะสม

6. ให้จัดทำหลักฐานการจัดผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรและผู้ตรวจเวร โดยกำหนดวัน เวลา และตัวบุคคลไว้ให้แน่นอน

7. การจัดผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรและผู้ตรวจเวรของสตรีให้จัดให้ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะในเวลากลางวันของวันเสาร์ อาทิตย์ และวันหยุดราชการ เว้นแต่ผู้มีหน้าที่โดยเฉพาะที่จะต้องปฏิบัติในเวลากลางคืน โดยจัดให้มีมาตรการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรและผู้ตรวจเวรสตรีในกรณีนี้ด้วย

8. ถ้าปรากฏว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่เวร หรือผู้ตรวจเวร จงใจละทิ้งหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณา ลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดหรือความร้ายแรงแก่กรณี

9. ในกรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานใดมีหน่วยรักษาความปลอดภัยประจำสถานที่ราชการ หรือมีการจ้างเอกชนให้บริการดูแลรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย หรือหน่วยงานนั้น รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะอยู่แล้ว จะไม่จัดให้มีเวรรักษาการณ์และผู้ตรวจเวรก็ได้

10. กรณีที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานใดมีความจำเป็นไม่อาจปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ข้างต้นได้ ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจในการที่จะสั่งการการอยู่เวรรักษาการณ์ตามความเหมาะสมได้ โดยไม่ให้เกิด ผลเสียหายกับงานและทรัพย์สินของราชการหรือหน่วยงาน

ที่ รร 0205/ว 31

25 กุมภาพันธ์ 2542

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

กระทรวงสาธารณสุข

เลขรับ 14830

วันที่ 8 ต.ค. 2542

เวลา 12.20

ห้อง รว.

เลขรับ 502

วันที่ 4 - ต.ค. 2542

เวลา 12.15

เรื่อง มาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ด้วยสำนักงาน ก.พ. ได้ขอคำแนะนำจากคณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการมาตรการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ดังนี้

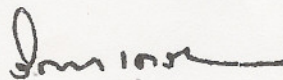
1. ว่าถือว่าการให้ข้อมูล หรือการเป็นพยาน หรือการส่งเอกสารหลักฐานเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
2. ผู้บังคับบัญชาจะต้องไม่กลั่นแกล้งในทางใด ๆ ต่อข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ด้อยค่าในฐานะพยาน
3. ผู้บังคับบัญชาจะต้องไม่ให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ด้อยค่าในฐานะพยาน โดยมิว่าถูกกลั่นแกล้งหรือข่มขู่จากผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และขอความร่วมมือหรือประสานกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเป็นหนทางแก้ต่างในกรณีผู้ให้ข้อมูลถูกฟ้องร้องในคดีแพ่งหรืออาญา
4. ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ด้อยค่าในฐานะพยานที่เป็นประโยชน์และเป็นผลดียิ่งต่อทางราชการได้
5. คณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาสามารถชักชวนพินิจเพื่อกันบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดไว้เป็นพยาน หรือลดหย่อนผ่อนโทษได้ตามเหตุและผลของเรื่อง
6. ข้าราชการผู้ให้ข้อมูล หรือให้ด้อยค่าในฐานะพยานสามารถร้องขอความเป็นธรรมต่อ ก.พ. ได้เมื่อถูกกลั่นแกล้งอันเป็นผลจากการให้ข้อมูล หรือให้ด้อยค่าในฐานะพยาน
7. ให้ข้าราชการทุกประเภทถือปฏิบัติตามมาตรการนี้ และองค์การกลางบริหารบุคคลสำหรับข้าราชการแต่ละประเภทอาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อให้กระบวนการให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการเกิดความเป็นธรรมและเหมาะสมตามควรแก่กรณีต่อไป

/คณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2542 ลงมติเห็นชอบมาตรการ
ให้ความคุ้มครองข้าราชการผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ
ทั้ง 7 ข้อ และให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนเป็นอันมา และถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขอแจ้งให้รัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิญญู เครื่องงาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. 2800391

โทรสาร 2810627

1
๒๒.๖.๒๕๔๒
๒๒.๖.๒๕๔๒
๒๒.๖.๒๕๔๒

๒๒.๖.๒๕๔๒

(นายกร ทัพพะรังสี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

1

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย (ร.ร.)
โปรดทราบ และแจ้งให้ส่วนราชการ
ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

10.๖.๒๕๔๒
(นางสาววารณี เจนาคม)

หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป รักษาการ

ผู้อำนวยการกองกลาง

- ขอบ

ลงนามแล้ว

๒๒.๖.๒๕๔๒
(นายชาติ สุเมธาวิน)

รองปลัดกระทรวง

ปฏิบัติราชการแทน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

11 ส.ค. 2542

11

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๒๑๓/ จ ๖๖๘

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๖

มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ส่งมติคณะรัฐมนตรี มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการ
รักษาพยาบาลข้าราชการ

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดทุกจังหวัด/ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์/ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั่วไป/
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตสุขภาพที่ ๑-๑๒/ ประธานชมรมผู้อำนวยการโรงพยาบาลชุมชน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๓๐๓๔๑ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

๒) มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยา ฯ จำนวน ๑ เล่ม

ตามที่ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งการให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นเจ้าภาพหลัก
ในการศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของมาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิ
สวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี และ
กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอผลการศึกษาแนวทางและความเหมาะสมมาตรการป้องกันการทุจริต
ในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการในภาพรวมไปยังสำนักงานเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐
ลงมติรับทราบมาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ
ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ และรับทราบผลการพิจารณาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการทุจริต ฯ ดังกล่าว
ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ โดยมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุขดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง นั้น

กระทรวงสาธารณสุข จึงขอให้ท่านดำเนินการตามมาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการ
เบิกจ่ายยา ฯ เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติราชการในการป้องกันการทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง
หน้าที่ราชการ และป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยา รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรรณพิมล วิปุลากร)

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๓๐ / โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๓๐

เอกสารคำชี้แจงจากเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เพื่อขอยกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐
มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ รับทราบมาตรการป้องกันการทุจริต
ในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ
กระทรวงสาธารณสุข ขอให้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีสาระสำคัญในประเด็นข้อเสนอแนะเชิงระบบ คือ

ข้อ ๑.๓.๑ ห้ามไม่ให้หน่วยงานที่ทำการจัดซื้อทำการหารายได้ในลักษณะผลประโยชน์
ต่างตอบแทนทุกประเภทจากบริษัทฯ เข้ากองทุนสวัสดิการสถานพยาบาล

จัดซื้อจัดหาและเวชภัณฑ์ที่มีใช้ยาต้องใช้งบประมาณแผ่นดินในการจัดซื้อ
จัดจ้าง ถือว่าเป็นการดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะ (public sector) หากเกิดประโยชน์ขึ้นจาก
การจัดซื้อจัดจ้าง เช่น ได้ส่วนลดหรือได้ส่วนแถม ประโยชน์ดังกล่าวต้องตกแก่ประโยชน์สาธารณะเช่นกัน
โดยหน่วยงานที่จัดซื้อจัดจ้าง ต้องจัดให้ส่วนลดหรือส่วนแถมเป็นราคาสุทธิ (net price) จึงจะเกิดประโยชน์
สูงสุดในการใช้งบประมาณแผ่นดิน

ดังนั้น การนำส่วนลดส่วนแถมที่เกิดการจัดซื้อจัดจ้างไปเป็นประโยชน์แก่
ภาคส่วนอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐในลักษณะที่เป็น private sector เช่น ใช้การจัดซื้อจัดจ้างเป็นเงื่อนไข
ในการบริจาคให้แก่กองทุนสวัสดิการ มูลนิธิ หรือกองทุนอื่นในลักษณะเดียวกัน หรือให้ประโยชน์แก่บุคลากร
ของรัฐโดยตรงที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดซื้อจัดจ้างถือเป็นการกระทำที่ผิดหลักธรรมาภิบาลในการจัดซื้อจัดจ้าง
และเป็นการกระทำผิดกฎหมาย

ทั้งนี้ การให้เงินแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกองทุนอื่นใดเพื่อมีเงื่อนไขแลกกับ
การจัดซื้อจัดจ้าง ผู้ที่มีความผิดฐานให้สินบนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๔ และ
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๑๒๓/๕ ผู้รับมีความผิดฐานรับสินบนตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๑๔๙ หรือฐาน
รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๓

และการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับผลประโยชน์
จากคู่สัญญาที่ทำการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นความผิดฐานเรียกรับสินบนตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๔๘ และมาตรา ๑๔๙

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 52295
วันที่ ๑๕ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา 15:21

ห้องรองปลัดกระทรวง
นพ.สมศักดิ์ อรรฆศิลป์
เลขรับ 10165
วันที่ 19 ก.ย. 2560
เวลา 17:06

ห้องหัวหน้า สร.
เลขรับ 8330
สงวนที่ ๑๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๗.๓๕ น.

๑) สำนักงานรัฐมนตรี
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ ๗๕๕๑
วันที่ ๑๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๗:๑๗

กลุ่มสารบรรณ
เลขรับ 12681
วันที่ 19/9/๖๐
เวลา 16.11

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ ๗๐๗๔๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๕ กันยายน ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สร ๐๒๑๗/๓๓๘๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

ห้อง เลขานุการ สร.
เลขรับ ๕๕๐๑
วันที่ ๑๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา ๑๕.๕๕

ตามที่ได้เสนอเรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริตฯ
เลขรับ ๖๕๕๔
วันที่ ๒๕ ก.ย. ๒๕๖๐
ทลสวสดีการ ๗.๕๐

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๐ ลงมติว่า

๑. รับทราบมาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอ และผลการพิจารณาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันการทุจริตฯ ดังกล่าว ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ โดยให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักร่วมกับกระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. ให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เร่งรัดการดำเนินโครงการบัตรสวัสดิการรักษายาบาลของข้าราชการเพื่อป้องกันการทุจริตการเบิกจ่ายค่ารักษายาบาลของผู้ใช้สิทธิข้าราชการ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วและสามารถเริ่มใช้งานได้ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๐

จึงเรียนยืนยันมา ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

๑) เรียน ป.สธ.

ท่าน รว.สธ.ทราบแล้ว โปรดแจ้งหน่วยงาน
สปก.

(นายกิตติศักดิ์ กลับดี)

เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ขอแสดงความนับถือ

(นางณัฐจรรย์ อนันตศิลป์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๓) มอบ.....
โปรดดำเนินการ

(นายสมศักดิ์ อรรฆศิลป์)

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

20 ก.ย. 2560

๒) เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข (ป.)

เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

จะเป็นพระคุณ

(นางสาวนิตยา พวงเงิน)

นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

แทนผู้อำนวยการกองกลาง

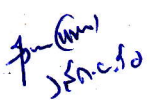
๑๕ ก.ย. ๒๕๖๐

กองพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๖๔๑ (จุลเกล้า) ๑๕๓๒ (อิทธิพล)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th

บัญชีรายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แจ้งเรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยา
ตามสิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาลข้าราชการ ให้ทราบ ดังนี้

-
๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 ๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 ๖. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
 ๗. ประธานกรรมการ ป.ป.ช.
 ๘. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
 ๙. เลขาธิการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
 ๑๐. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

ที่ สธ ๐๒๑๗/พค๗๔

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ฯ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๒๓๐๑๗ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่ารองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งมอบหมายให้กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับเรื่องมาตรการป้องกันการทุจริต
ในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอเรื่องดังกล่าว และให้กระทรวงสาธารณสุขสรุปผลการพิจารณา
หรือผลการดำเนินการในภาพรวม แล้วส่งให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ฯ ทราบภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับ
แจ้งคำสั่ง ดังความแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงสาธารณสุข พิจารณาแล้วขอเรียนว่า ได้ดำเนินการจัดประชุมร่วมกับกระทรวงการคลัง
กระทรวงกลาโหม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และสำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา โดยที่ประชุมร่วมกันพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการส่วนใหญ่ของมาตรการป้องกันการทุจริต
ในกระบวนการเบิกจ่ายยาตามสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ ยกเว้นบางมาตรการที่ยังไม่มีความเหมาะสม
ตามข้อเสนอแนะเชิงระบบและข้อเสนอแนะเชิงภารกิจ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงระบบ

ข้อ ๑.๑ ผลักดันให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการใช้ยาอย่างสมเหตุผล
(Rational Drug Use หรือ RDU) ในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอเพิ่มเติมคือ ควรมีการตรวจสอบและสอบทาน (audit and monitoring) เพื่อให้
เห็นการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์หรือผลผลิตที่ชัดเจน นอกจากการดำเนินการในเชิงกระบวนการ

ข้อ ๑.๒ วรรค ๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เป็นศูนย์ประมวลข้อมูลสารสนเทศ
ด้านสุขภาพและยา ให้กรมบัญชีกลางจัดให้มีมาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายในการเบิกจ่ายตรงของผู้ป่วยนอก โดยอาจมี
การจำกัดวงเงิน หรืออาจมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเบิกจ่ายตรงของผู้ป่วยนอก เช่น จำนวนครั้งในการเข้ารับ
การรักษาต่อปี ค่ารักษาต่อปี ภูมิลำเนาของผู้ป่วย เป็นต้น โดยหากการรักษาไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว
ให้กรมบัญชีกลางทำการตรวจสอบโดยละเอียด และกรมบัญชีกลางควรจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลการเบิกจ่ายตรง
ของผู้ป่วยนอกของแต่ละโรงพยาบาลว่าแต่ละโรงพยาบาลมีค่าใช้จ่ายในกรณีดังกล่าวเป็นจำนวนเท่าใด ให้สาธารณสุข
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้รับทราบโดยเปิดเผยด้วย

ข้อเสนอดังกล่าวจะมีผลกระทบในวงกว้างกับผู้มีสิทธิและบุคคลในครอบครัวเนื่องจากข้อจำกัด
โดยกรมบัญชีกลางอยู่ระหว่างการดำเนินงานโครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบเบิกจ่ายตรงให้สามารถกำกับค่าใช้จ่าย
และสามารถรับรู้ธุรกรรมการเบิกจ่ายค่ารักษายาบาลได้ทันทีที่ผู้มีสิทธิหรือบุคคลในครอบครัวเข้ารับบริการ
ทางการแพทย์ที่สถานพยาบาลของทางราชการ โดยนำเทคโนโลยีของระบบการชำระเงินผ่านบัตรเครดิตมาประยุกต์
ใช้ร่วมกับระบบเบิกจ่ายตรง ซึ่งโครงการดังกล่าวจะช่วยป้องกันการทุจริตในการสวมสิทธิ การซื้อปึงยาได้

ข้อ ๑.๔ ...

ข้อ ๑.๔ ให้เพิ่มความเข้มงวดของระบบตรวจสอบภายใน ทั้งในระดับสถานพยาบาลและระดับหน่วยงานต้นสังกัดของสถานพยาบาล

ข้อเสนอดังกล่าวมีความจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากกรมบัญชีกลางในเรื่องข้อมูลการใช้จ่าย และกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการวางมาตรการตรวจสอบภายในให้เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ โดยเป็นการตรวจสอบเพื่อป้องกันและเพิ่มประสิทธิภาพ

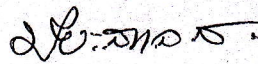
ข้อเสนอแนะเชิงภารกิจ

๒.๓.๓ ให้กรมบัญชีกลางประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิรักษาพยาบาลในระบบสวัสดิการข้าราชการ ให้ผู้ใช้สิทธิมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ไม่ใช้สิทธิของตนโดยไม่สุจริต

ข้อเสนอเพิ่มเติม โดยขอแก้ไขข้อความดังนี้ “ให้กรมบัญชีกลางประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการใช้สิทธิรักษาพยาบาลในระบบสวัสดิการข้าราชการ ให้ผู้ใช้สิทธิมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และให้กรมบัญชีกลางแจ้งผู้ใช้สิทธิทราบถึงยอดเงินที่ผู้ใช้สิทธิได้ใช้ไปแล้วในปีที่ผ่านมา เพื่อให้ผู้ใช้สิทธิได้ทราบเป็นการป้องกันการสวมสิทธิอีกทางหนึ่ง”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายปิยะสกล สกลสัตยาทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๓๐/โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๓๐

E-mail : pankung08@gmail.com

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๖๕

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

กราบเรียน/เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม, เลขา-คสช.

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ คสช(สธ)/๖๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เสนอเรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑ ลงมติว่า

๑. รับทราบมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติเสนอมาตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ตามที่เลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติเสนอ

๒. ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการอย่างเคร่งครัด และให้ใช้กับกรณีที่เกี่ยวข้องที่มีความผิดเพราะปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่จนเกิดความเสียหายแก่ทางราชการด้วย

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนยืนยันมาและถือปฏิบัติต่อไป/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ (อย่างยิ่ง)

ธีระพงษ์ วงศ์ศิวัธ

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัธ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๖๔๓ (ณัฐยานันท์), ๑๖๓๒ (บุษกร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ spt55@soc.go.th

หมายเหตุ	อัยการสูงสุด	:	จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
	รอง-นรม.	:	จึงเรียนยืนยันมา
	กระทรวง	:	จึงเรียนยืนยันมาและถือปฏิบัติต่อไป
	องค์กรอิสระ, คสช.	:	จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ
	กรม	:	จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ด่วนที่สุด

ที่ คสช(สลธ)/๖๕

ส่วนอำนวยการ สำนักเลขาธิการ
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ
กองบัญชาการกองทัพบก
ถนนราชดำเนินนอก เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

๒๐๖ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี/หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การผลักดันนโยบายในเรื่องการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการปฏิรูปในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน และมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีมติให้แจ้งคณะรัฐมนตรีรับทราบหลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(เฉลิมชัย สิทิสาท)

ผู้บัญชาการทหารบก/เลขาธิการคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ส่วนอำนวยการ

(นางสาวบุษกร หวังวิไล)

ผู้ช่วยเลขาธิการ/โฆษกและแผนงานกฎหมาย

แผนกนโยบายและแผน ส่วนอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๐๑๑๖, ๐ ๘๙๙ ๙๑๑ ๑๓๕

๒๘ มี.ค. ๒๕๖๑

มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในระบบราชการ

ตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นที่เชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ซึ่งแม้ที่ผ่านมารัฐบาลจะได้กำหนดมาตรการในการขับเคลื่อนการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้เกิดผลมาอย่างต่อเนื่อง แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏทั้งจากข้อร้องเรียนและผลการตรวจสอบการทุจริตในระบบราชการ แสดงให้เห็นว่ายังคงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาและการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการอย่างจริงจังและเข้มงวด เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระบวนการยุติธรรม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจแก่ประชาชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในระบบราชการดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วัน แล้วรายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อรับทราบทันที และให้พิจารณาดำเนินการทางวินัยหรือทางอาญาโดยเร็วซึ่งจะต้องให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน ในระหว่างนี้ให้รายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบเป็นระยะตามความเหมาะสม

กรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามีเหตุน่าเชื่อถือ และเป็นกรณีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการหรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน แม้ผลการตรวจสอบยังไม่อาจสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นชี้มูลความผิด ให้พิจารณาปรับย้ายข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องไปดำรงตำแหน่งอื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและป้องกันการกระทำที่อาจมีผลต่อการตรวจสอบโดยเร็ว และในกรณีที่เป็นเรื่องร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและไว้วางใจของประชาชน ให้เสนอให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในอัตรากำลังชั่วคราวเป็นกรณีพิเศษในสำนักนายกรัฐมนตรี และดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๖/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ระหว่างการถูกตรวจสอบ และการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราว ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘ หรือคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๒๘/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการแก้ปัญหาเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอื่นของรัฐและการกำหนดกรอบอัตรากำลังชั่วคราวลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ แล้วแต่กรณี

ที่ นร 0206/ว 218

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

25 ธันวาคม 2541

ห้อง รว.

เลขรับ 852

วันที่ 4 - 11 ก. 2541

เวลา 15.00 น.

เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ
และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรี/คำสั่งนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการร้องเรียน

กล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษ

ข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ที่ยกเลิก

2. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ นท 0208.3/9125

ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2541

3. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.2/580

ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2541

4. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/2565

ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2540

เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับระเบียบการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษ
ข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยและการรับพิจารณาบัตรสนเท่ห์ จำนวน 2 ฉบับ และคำสั่งนายก
รัฐมนตรีเกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษข้าราชการ จำนวน 1 ฉบับ ตามสิ่งที่
ส่งมาด้วย 1

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายก
รัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและ
การสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยดังกล่าว ได้ถือปฏิบัติมา
นานแล้ว สมควรนำมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมารวบรวม ปรับปรุง
แก้ไขและยกร่างเป็นหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ใหม่ ให้มีความสมบูรณ์อยู่ใน

/ฉบับเดียว ...

ฉบับเดียวกัน โดยมีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ละเอียดชัดเจน สะดวกในการอ้างอิงและเหมาะสมในการถือปฏิบัติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้นำหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ตามมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าว มากำหนดขึ้นใหม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาความเห็นดังกล่าวแล้ว เห็นสมควรปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าวโดยพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฉบับ และกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยขึ้นใหม่ ดังนี้

1. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการ ในเบื้องต้น ให้ถือเป็นความลับทางราชการ หากเป็นบัตรสนเท่ห์ ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น
2. ส่งสำเนาเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการโดยปิดชื่อผู้ร้องหรือสำเนาบัตรสนเท่ห์ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวโทษทำการสืบสวนทวงถามว่ามีมูลความจริงเพียงใด หรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ทั้งนี้ ให้อำนาจการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับเรื่องราวทราบ
3. ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ได้รับเรื่องราว ๔ แห่งให้ผู้ร้องเรียนทราบในทางลับ หลังจากที่ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์ และภายหลังการสืบสวนในเวลาอันสมควร
4. ถ้าปรากฏว่า มีความจริงอันเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมือง ให้ดำเนินการทางอาญา ถ้าปรากฏมีมูลความจริงเป็นกรณีความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการสอบสวน หรือตั้งกรรมการสอบสวน ไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
5. ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้องและพยานอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนหรือการเป็นพยานนั้น

6. ในการดำเนินการตามขั้นตอนสืบสวนในทางลับเพื่อหาข้อเท็จจริง

หากเจ้าหน้าที่ผู้สืบสวนในทางลับได้กระทำละเมิดต่อข้าราชการผู้ถูกกล่าวโทษหรือนักกฏาชนอก และความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำโน้มน้าวที่แม่มิได้กระทำโดยจงใจหรือประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง หน่วยงานต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามหลักเกณฑ์

ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2541 ลงมติว่า

1. อนุมัติให้ยกเลิกคำสั่งนายกรัฐมนตรี เรื่อง การสอบสวนเรื่องราวยังทุกข

กล่าวโทษข้าราชการ--มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2496 เรื่อง ระเบียบการสอบสวน
เรื่องรื้อร้องกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน
2502 เรื่อง บัตรสนเท่ห์ ทั้ง 3 ฉบับ

2. เห็นชอบหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ตามที่สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรีเสนอ โดยปรับปรุงข้อ 5 เป็นว่า “ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อกู้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่างให้ต้องรับภัยหรือ ความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูล นั้น” และ ให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนขึ้นมานี้ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิชาญ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

1364 200.75

W. L. Linn

- អំពីការងារនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាល -

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့် နာမည်ကျော်စာတော်အား ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂြိုဟ်
စေပါသည်။

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

Ins. 2801445

โทรสาร 2801446, 2824045

உலகநிலை (2) (0.10.00)

Two children

(นางสาววราภรณ์ เชนาชัย)

(นายบุญช่วย ทุ่งเกอหนี่)

ที่ประชุมการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารราชการส่วน
๒๓.๓๖๖

บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรี/คำสั่งนายกรัฐมนตรี
เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวน
เรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย ที่ยกเลิก

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	เลขที่หนังสือ
1	การสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษ ข้าราชการ	คำสั่งนายกรัฐมนตรีแจ้งตามหนังสือ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 263/2495 ลงวันที่ 5 พฤศจิกายน 2495
2	ระเบียบการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษ ข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัย	มติคณะรัฐมนตรี (21 สิงหาคม 2496) แจ้งตามหนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 197/2496 ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2496
3	บัตรสนเท่ห์	มติคณะรัฐมนตรี (17 พฤศจิกายน 2502) แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.ว. 148/2502 ลงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2502

ข้อ ๒ ในกรณีที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า มีหลักฐานควรเชื่อได้ว่าสามารถสรุปความผิดได้ชัดเจนถึงขั้นข้อมูลความผิด ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการทางวินัยต่อข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเด็ดขาดโดยเร็ว และให้รายงานหัวหน้าส่วนราชการและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อทราบความคืบหน้าและเร่งรัดการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ อาจพิจารณาให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือออกจากตำแหน่งก็ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม และในกรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณาดำเนินคดีโดยทันที

กระบวนการพิจารณาดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องตามปกติ แต่ให้เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วโดยพิจารณาจัดลำดับตามความสำคัญ ความสนใจของประชาชน และมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่ไม่ถึงขั้นให้ปลดออกจากราชการหรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่วนราชการต้นสังกัดดำเนินการปรับย้ายจากตำแหน่งเดิม และห้ามปรับย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งหน้าที่ในลักษณะเดิม หรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันที่มีการลงโทษทางวินัย

ข้อ ๓ การปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล หรือคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ทำให้การปฏิบัติราชการเกิดความล่าช้าหรือไม่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ หรือทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ให้ถือเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาให้มีการย้ายหรือโอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นตามข้อ ๑ วรรคสองด้วย

ข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน หรือผู้ให้ข้อมูลหรือเบาะแสในการตรวจสอบอย่างเหมาะสม เพื่อให้การได้รับข้อมูลและหลักฐานในการดำเนินการต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าการจงใจให้ข้อมูลเพื่อใส่ร้ายหรือบิดเบือนข้อมูลเพื่อให้มีการดำเนินการที่เป็นผลร้ายต่อบุคคลอื่น ให้พิจารณาดำเนินการลงโทษบุคคลดังกล่าวอย่างเด็ดขาดด้วย

ข้อ ๕ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นี้โดยเคร่งครัดตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ที่ นร 0206/ว ๕/8

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

๕5 ธันวาคม 2541

เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ
และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย

เรียน กระทรวง ทบวง กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรี/คำสั่งนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการร้องเรียน
กล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษ
ข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ที่ยกเลิก
2. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ มท 0208.3/9125
ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2541
3. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0709.2/580
ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2541
4. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/2565
ลงวันที่ 16 ธันวาคม 2540

เดิมคณะรัฐมนตรีได้มีมติเกี่ยวกับระเบียบการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษ
ข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยและการรับพิจารณาบัตรสนเท่ห์ จำนวน 2 ฉบับ และคำสั่งนาย
กรัฐมนตรีเกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์กล่าวโทษข้าราชการ จำนวน 1 ฉบับ ตามสิ่งที่
ส่งมาด้วย 1

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนาย
กรัฐมนตรีเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและ
การสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยดังกล่าว ได้ถือปฏิบัติมา
นานแล้ว สมควรนำมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมารวบรวม ปรับปรุง
แก้ไขและยกร่างเป็นหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ใหม่ ให้ความสมบูรณ์อยู่ใน

/ฉบับเดียว ...

ฉบับเดียวกัน โดยมีความสอดคล้องกับหลักการของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนการปฏิบัติที่ละเอียดชัดเจน สะดวกในการอ้างอิงและเหมาะสมในการถือปฏิบัติ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้นำหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ตามมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าว มากำหนดขึ้นใหม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทย สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอความเห็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วย และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาความเห็นดังกล่าวแล้ว เห็นสมควรปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีดังกล่าวโดยพิจารณายกเลิกมติคณะรัฐมนตรีและคำสั่งนายกรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฉบับ และกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยขึ้นใหม่ ดังนี้

1. เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการ ในเบื้องต้น ให้ถือเป็นความลับทางราชการ หากเป็นบัตรสนเท่ห์ ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น
2. ส่งสำเนาเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการโดยปิดชื่อผู้ร้องหรือสำเนาบัตรสนเท่ห์ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวโทษทำการสืบสวนทางลับว่ามีมูลความจริงเพียงใด หรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ทั้งนี้ ให้รีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับเรื่องราวทราบ
3. ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นผู้ได้รับเรื่องราว ๑ แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบในทางลับหลังจากที่ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์ และภายหลังการสืบสวนในเวลาอันสมควร
4. ถ้าปรากฏว่า มีความจริงอันเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมือง ให้ดำเนินคดีทางอาญา ถ้าปรากฏมีมูลความจริงเป็นกรณีความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการสอบสวน หรือตั้งกรรมการสอบสวนไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
5. ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้องและพยาน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียนหรือการเป็นพยานนั้น

6. ในการดำเนินการตามขั้นตอนสืบสวนในทางลับเพื่อหาข้อเท็จจริง หากเจ้าหน้าที่ผู้สืบสวนในทางลับได้กระทำละเมิดต่อข้าราชการผู้ถูกกล่าวโทษหรือบุคคลภายนอก และความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำในหน้าที่แม้มิได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หน่วยงานต้องรับผิดชอบใช้กำลังใหม่ทดแทนแก่ผู้เสียหายตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 จึงขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2541 ลงมติว่า

1. อนุมัติให้ยกเลิกคำสั่งนายกรัฐมนตรี เรื่อง การสอบสวนเรื่องราวร้องทุกข์ กล่าวโทษข้าราชการ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2496 เรื่อง ระเบียบการสอบสวนเรื่องราวร้องกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2502 เรื่อง บัตรสนเท่ห์ ทั้ง 3 ฉบับ

2. เห็นชอบหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ โดยปรับปรุงข้อ 5 เป็นว่า “ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจตั้งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูล นั้น” และให้ส่วนราชการถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิทย์ เจริญงาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. 2801445

โทรสาร 2801446, 2824045

ที่ นร ๐๒๐๓/ว.๒๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

เรื่อง การรณรงค์เพื่อนักไขปัญหาการใช้บริการทางเพศ

เรียน เวียงกระทรวง ทบวง กรม

ด้วยประธานคณะกรรมการพัฒนาสตรีแห่งชาติรายงาน ว่า คณะกรรมการพัฒนาสตรีแห่งชาติได้พิจารณาถึงแนวทางการรณรงค์เพื่อนักไขปัญหาการใช้บริการทางเพศแล้วเห็นว่า ข้าราชการเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการใช้บริการทางเพศ โดยเฉพาะข้าราชการที่ออกไปราชการต่างจังหวัดได้ถือโอกาสและเรียกร้องให้มีการใช้หญิงบริการทางเพศ อยู่เสมอ จึงขอให้ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ตำรวจ ทหาร ปฏิบัติตนโดยยึดถือแนวทางตาม คำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๔/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๔ เป็นบรรทัดฐาน และขอให้มีการพิจารณาลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามอย่างจริงจัง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ลงมติเห็นชอบด้วย ตามที่คณะกรรมการพัฒนาสตรีแห่งชาติเสนอ โดยให้ข้าราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เลิกใช้บริการจากหญิงบริการทางเพศในระหว่างไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด

จึงเรียนมาเพื่อถือปฏิบัติ และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปลั่ง มีจุล)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม

โทร. ๒๔๑๐๐๐๗

ที่ นร 0206/ว 80

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ทำเนียบรัฐบาล กท 10300

๒๔ พฤษภาคม 2542

เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขมติคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการ และการให้สัมภาษณ์
หรือให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน

เรียน กระทรวง ทบวง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีมติคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการและการให้สัมภาษณ์
หรือให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน ที่ยกเลิก รวม 9 มติ

เดิมได้มีมติคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการและการให้สัมภาษณ์
หรือให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน รวม 9 มติ ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาเห็นว่า มติคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าวข้างต้น
มีสาระสำคัญบางประการซ้ำซ้อนกัน บางมติมีข้อความไม่สมบูรณ์ ชัดเจน บางข้อความไม่สอดคล้อง
กับสถานการณ์ปัจจุบันที่ได้มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลที่จะ
รับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ ฯ และ
กฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งประกาศใช้แล้ว เห็นควรปรับปรุงมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ดังกล่าว ทั้ง 9 มติ ให้มีความสมบูรณ์ ชัดเจน เหมาะสมในการปฏิบัติในฉบับเดียวกันเพื่อสะดวก
ในการอ้างอิงและถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์)
และโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว จึงเสนอคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ยกเลิกมติคณะกรรมการการเลือกตั้ง จำนวน 9 มติ ตามบัญชีมติคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ส่งมาด้วยนี้ และพิจารณาแนวทาง
ปฏิบัติในการรักษาความลับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง และการให้ข่าวสาร
แก่สื่อมวลชนต่อไป

คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2542 ลงมติว่า

1. เห็นชอบให้ยกเลิกมติคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการรักษาความลับของทางราชการ
และการให้สัมภาษณ์หรือให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน จำนวน 9 มติ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เสนอ

2. เห็นชอบแนวทางปฏิบัติในการรักษาความลับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะรัฐมนตรี และการให้ข่าวสารแก่สื่อมวลชน โดยให้รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่ซึ่งเข้าร่วมประชุมคณะรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะรัฐมนตรีถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ ดังนี้

2.1 ให้รักษาความลับหรือเอกสารลับของทางราชการที่เกี่ยวข้องกับการประชุมคณะรัฐมนตรีตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

2.2 การพิจารณาหารือหรืออภิปรายของคณะรัฐมนตรีในการประชุมคณะรัฐมนตรีให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

2.3 ในการจัดทำระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี หากเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เอกสารเรื่องใดถ้าถูกนำไปเปิดเผยต่อสาธารณชน แล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลประโยชน์ของชาติอย่างร้ายแรง ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีจัดทำระเบียบวาระระบุเฉพาะชื่อเรื่อง โดยไม่ต้องจัดส่งเอกสารอื่นไปพร้อมกับระเบียบวาระการประชุมตามปกติ ให้แจกเอกสารอื่นนั้นแก่คณะรัฐมนตรี เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะรัฐมนตรี และหัวหน้าส่วนราชการผู้เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมได้ในระหว่างการประชุม แล้วเก็บเอกสารดังกล่าวคืนก่อนเสร็จสิ้นการประชุมคณะรัฐมนตรี สำหรับเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นวาระจรมที่มีลักษณะดังกล่าวก็ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน

2.4 ให้ส่วนราชการต่าง ๆ คูแฉ และระมัดระวังมิให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเอกสารการประชุมคณะรัฐมนตรีเปิดเผยเอกสารดังกล่าวก่อนการประชุมคณะรัฐมนตรี หากมีมติในเรื่องนั้น ๆ แล้ว การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ และให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติรับผิดชอบ คูแฉ และติดตามพฤติการณ์ของบุคคลที่น่าสงสัยในทางที่เกี่ยวข้องกับความลับหรือเอกสารลับของทางราชการนั้น

2.5 กรณีที่มีผู้นำเอกสารหรือข้อความซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไปเผยแพร่จนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ หรือเกิดผลกระทบต่อนามันคงของรัฐ ให้ส่วนราชการเจ้าของเรื่องที่ได้รับคามเสียหายพิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย

2.6 ให้กรมประชาสัมพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการเผยแพร่ข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีและข่าวสาร โดยทั่วไปของรัฐบาล

2.7 เรื่องใดมีผลกระทบต่อประชาชนหรือประเทศชาติโดยรวม เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอย่างหนึ่งอย่างใดแล้ว ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องที่รับผิดชอบเป็นหน่วยงานหลักชี้แจงต่อสาธารณชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงเพิ่มเติมให้เป็นไปในทางเดียวกัน กรณีเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหรืออนุมัติตามมติของคณะกรรมการต่าง ๆ แล้ว ให้ประธานกรรมการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการชี้แจงในทำนองเดียวกันด้วย

2.8 ให้โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรี การดำเนินงานของคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือ กระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนชี้แจงเมื่อปรากฏว่ามีการเสนอข่าวคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริง หรือไม่ถูกต้องครบถ้วน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือรัฐบาล หรือการปฏิบัติผิดพลาดได้ ทั้งนี้ อาจขอให้ผู้แถลงข่าวประจำกระทรวง ทบวง กรม เป็นผู้แถลงข่าว หรือออกคำชี้แจงเอง หรือร่วมกันแถลงข่าว หรือชี้แจงด้วยก็ได้

ในกรณีเป็นเรื่องเกี่ยวกับการประชุมคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวด้วย

จึงเรียนยืนยันมา และขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวินัย เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

โทร. 2801445

โทรสาร 2801446, 2824045

ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๒๑๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอรื้อหรือข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

เรียน กระทรวง กรม หน่วยงานของรัฐ ผู้ว่า CEO

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๕/๕๕๔
ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอผลการพิจารณาในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีโครงการจัดหาเรือชุดหัวส่ว่น ตามข้อหาหรือของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. การพิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการสอบข้อเท็จจริงเพื่อชี้มูลความผิดทางวินัย และความผิดทางอาญามีได้มุ่งหมายสอบสวนเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด ในรายงานการสอบสวนจึงไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่ามีการกระทำละเมิดหรือไม่ จึงต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดตามข้อ ๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งกรณีของการกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่และการกระทำละเมิดที่ไม่ใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ที่กำหนดอายุความสองปีตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และการนับอายุความต้องถือเอาวันที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้แทนของนิติบุคคลรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นวันเริ่มนับอายุความ โดยหัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดเมื่อได้ทราบรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเท่านั้น

๓. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่า มีการกระทำความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น

/การปฏิบัติ ...

การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งความผิดทางอาญานี้ เป็นการกระทำความผิดที่ต้องมีเจตนากระทำโดยผิดกฎหมาย และก่อให้เกิดความเสียหาย แก่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี จึงมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับความรับผิดทางละเมิด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จนถึงขนาดที่เป็นการกระทำละเมิดได้ด้วย กรณีจึงถือได้ว่าเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐแล้ว และถือได้ว่ารู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึง ต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิด ทางอาญา และอายุความสองปีในการเรียกร้องคำสั่งใหม่ทดแทนจึงเริ่มนับตั้งแต่วันดังกล่าว ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ รับทราบผลการพิจารณา ปัญหาข้อกฎหมายตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ และให้แจ้งส่วนราชการ หน่วยงาน ของรัฐทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงาน ในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

24 ก.ย. 2546

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๖

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(G147/C/8)

ที่ นร ๐๕๐๓/ว ๑๓๙

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การกำหนดหลักการและปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาลปกครอง
กรณีคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี ถูกฟ้องในคดีปกครอง

เรียน รอง - นรม. (ทุกท่าน), รัฐ - นร. (ทุกท่าน), กระทรวง กรม

อ้างอิง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๑๘๔
ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๙ เห็นชอบแนวทาง
ในการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง มาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอเรื่อง การกำหนดหลักการและปรับปรุง
มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีในศาลปกครอง กรณีคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี
รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ถูกฟ้องในคดีปกครอง เพื่อคณะรัฐมนตรี
พิจารณา ดังนี้

๑. มอบอำนาจในการดำเนินคดีปกครองในนามคณะรัฐมนตรีในศาลปกครอง
ให้พนักงานอัยการเป็นผู้ว่าต่างแตกต่างในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ฟ้องคดีหรือผู้ถูกฟ้องคดีปกครองทุกศาล
และทุกชั้นศาลปกครองจนกว่าคดีถึงที่สุด และให้มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดได้ทุกประการไม่ว่า
จะเป็นไปในทางจำหน่ายสิทธิหรือไม่ก็ตาม เช่น การยอมรับตามที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งเรียกร้อง การถอนฟ้อง
การประนีประนอมยอมความ การสละสิทธิหรือใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด หรือในการ
ขอให้พิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนให้มีอำนาจมอบอำนาจช่วงให้นิติกรไปดำเนินการใดๆ แทน

๒. กรณีคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ถูกฟ้องคดีปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี และไม่มีหน่วยงาน
เจ้าของเรื่องโดยตรง ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการนำคำสั่งศาลปกครอง
ที่ให้ทำคำให้การแก้คำฟ้องเสนอนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายมีคำสั่งให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป โดยให้ถือเป็นมติคณะรัฐมนตรีและไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้
ให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เพื่อรวบรวมความเห็นแล้วกร่างคำให้การยื่นต่อศาลปกครอง และดำเนินการหรือประสานงาน
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีต่อไป

/ศ. . . .

๓. กรณีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ถูกฟ้องคดีปกครองในเรื่องที่ไม่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี และไม่มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบโดยตรง ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบในการนำคำสั่งศาลปกครองที่ให้ทำคำให้การแก้คำฟ้อง เสนอนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายมีคำสั่งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ทั้งนี้ ให้ประสานกับสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมความเห็นแล้วร่างคำให้การยื่นต่อศาลปกครอง และดำเนินการหรือประสานงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีต่อไป

๔. กรณีหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคู่กรณีในคดีปกครอง มีเจ้าหน้าที่หรือนิติกรที่มีความรู้ความสามารถอยู่แล้วและประสงค์จะดำเนินคดีปกครองเอง ก็ให้ดำเนิน คดีปกครองเองจนถึงที่สุด แต่ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่หรือนิติกรดังกล่าวหรือมีแต่ประสงค์ให้พนักงานอัยการ ดำเนินการแทนให้ทำความเข้าใจความตกลงกับพนักงานอัยการให้ดำเนินคดีแทนโดยเร่งด่วน หากเป็นกรณีที่ต้องใช้ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ก็ให้ว่าจ้างทนายความผู้เชี่ยวชาญได้ โดยขอความเห็นชอบจากอัยการสูงสุด หรือผู้แทนที่อัยการสูงสุดมอบหมาย และหากมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้ทำความเข้าใจความตกลงกับ สำนักงบประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายด้วย

๕. กรณีหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งเรื่องให้พนักงานอัยการ ดำเนินคดีแทนในฐานะผู้รับมอบอำนาจ ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นว่า หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวอยู่ในฐานะเสียเปรียบไม่สามารถชนะคดีได้หรือการดำเนินคดี ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ไม่ควรที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินคดีในเรื่องนั้น ให้พนักงานอัยการแจ้งฐานะคดีและดำเนินการต่อไป เพื่อให้อัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาด และนำเสนอ ให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ลงมติเห็นชอบ ตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบ และถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

30 ส.ค. 2554

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๙ (อมราลักษณ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (BO_181.1/D/ส) www.cabinet.thaigov.go.th

๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเรื่อง การดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง

เรียน กระทรวง กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง ที่ยกเลิก
๒. แนวทางในการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง

เดิมคณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง รวม ๑๑ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ (ดูรายละเอียดได้ที่ www.cabinet.thaigov.go.th)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ จะต้องถือปฏิบัติมีเป็นจำนวนมาก จึงเห็นควรนำมาปรับปรุงโดยนำรวมไว้ในฉบับเดียวกัน เพื่อสะดวกในการอ้างอิงและถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งกระทรวงการคลัง กระทรวงยุติธรรม สำนักงบประมาณ และสำนักงานอัยการสูงสุด พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้นำเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง รวม ๑๑ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑
๒. เห็นชอบแนวทางในการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๙ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอทั้ง ๒ ข้อ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธุ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๑๔๔๖

www.cabinet.thaigov.go.th

บัญชีรายชื่อมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครองที่ยกเลิก

๑. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๐๕ เรื่อง กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญา หรือคดีแพ่ง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว ๘๑/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๐๕)

๒. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๐ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๖๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๔๐)

๓. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๗ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๐)

๔. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๑ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๗๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๑)

๕. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีปกครองกรณีมีผู้ฟ้องร้องคณะรัฐมนตรีต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้เพิกถอนมติคณะรัฐมนตรี (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๑๗๑ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๔)

๖. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/๓๔๙๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๕)

๗. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๕ เรื่อง การดำเนินคดีปกครองและการดำเนินคดีแพ่งในชั้นอนุญาโตตุลาการ (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/ว ๑๓๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๕)

๘. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ เรื่อง คณะกรรมการชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/๑๒๙๑๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕)

๙. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๖ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๒๔๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๔๖)

๑๐. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการชำระค่าเสียหาย (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๒๗๐ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖)

๑๑. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๗ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินคดีปกครองกรณีมีผู้ฟ้องร้องคณะรัฐมนตรีต่อศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนมติคณะรัฐมนตรี (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๗๓ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๗)

แนวทางในการดำเนินคดีอาญา คดีแพ่ง และคดีปกครอง

๑. การดำเนินคดีในศาลยุติธรรม

๑.๑ การดำเนินคดีอาญา

เมื่อมีการกระทำความผิดทางอาญาต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจให้แจ้งความร้องทุกข์ให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ไม่สมควรว่าจ้างทนายความยื่นฟ้องคดีอาญาต่อผู้กระทำความผิดเอง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่ถูกเอกชนฟ้องเป็นคดีอาญาให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีให้ ถ้าพนักงานอัยการปฏิเสธหรือขัดข้องในการรับแก้ต่างให้ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจมีสิทธิว่าจ้างทนายความดำเนินคดีได้

๑.๒ การดำเนินคดีแพ่ง

๑.๒.๑ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่โต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่กับเอกชนในทางแพ่ง หรือกรณีจำเป็นต้องใช้สิทธิทางศาล และกรณีที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถูกเอกชนฟ้องคดีแพ่ง ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการที่มีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีคดีเรื่องนั้น โดยตรงดำเนินการ

รัฐวิสาหกิจที่ดำเนินธุรกิจการค้า การบริการ เป็นปกติธุระและเป็นคดีอันเกี่ยวกับธุรกิจการค้านั้น ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการ

๑.๒.๒ ถ้าพนักงานอัยการเห็นว่าคดีนั้นตัวความอยู่ในฐานะเสียเปรียบไม่สามารถชนะคดีได้ หรือการดำเนินคดีไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ให้พนักงานอัยการแจ้งฐานะคดีให้ตัวความพิจารณาว่า ควรยุติการดำเนินคดี หากตัวความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของพนักงานอัยการ เป็นอันยุติการดำเนินคดีในเรื่องนั้น

๑.๒.๓ หากตัวความมีความเห็นขัดหรือแย้งกับความเห็นของพนักงานอัยการให้แจ้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ และให้พนักงานอัยการปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ถ้าตัวความเป็นส่วนราชการ อันมิใช่ราชการส่วนท้องถิ่น ให้พนักงานอัยการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย ถ้าอัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดให้ดำเนินคดีต่อไปตามความเห็นของตัวความให้แจ้งพนักงานอัยการดำเนินการไปตามนั้น แต่หากอัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาดเห็นพ้องกับความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรยุติการดำเนินคดี ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวินิจฉัยชี้ขาดว่าควรยุติการดำเนินคดีเรื่องนั้นหรือไม่

กรณีคณะกรรมการสั่งให้ดำเนินคดีต่อไป ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินการต่อไป หากคณะกรรมการสั่งให้ยุติเรื่อง ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ กรณีนี้ให้พนักงานอัยการส่งเรื่องคืนตัวความ

(ข) ถ้าตัวความเป็นราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้องค์กรอื่นนำความเห็นของตัวความประกอบการพิจารณาสิ่งคดี หากยังเห็นว่าคดีนั้นตัวความอยู่ในฐานะเสียเปรียบไม่สามารถชนะคดีได้และการดำเนินคดีไม่เกิดประโยชน์ ให้องค์กรอื่นการใช้ดุลพินิจสั่งไม่รับว่าต่างแก้ต่างได้

กรณีพนักงานอัยการสั่งไม่รับว่าต่างแก้ต่างให้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจมีสิทธิว่าจ้างให้ทนายความดำเนินคดีในศาลได้

๒. การดำเนินคดีในศาลปกครอง

๒.๑ ให้องค์กรอื่นทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นคู่กรณีในคดีปกครอง หากมีเจ้าหน้าที่หรือนิติกรที่มีความรู้ความสามารถอยู่แล้วและประสงค์จะดำเนินคดีปกครองเอง ก็ให้ดำเนินคดีปกครองเองจนถึงที่สุด แต่ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่หรือนิติกรดังกล่าวหรือมีแต่ประสงค์ให้องค์กรอื่นดำเนินการแทนให้ทำความตกลงกับพนักงานอัยการให้ดำเนินคดีแทนโดยเร่งด่วน หากเป็นกรณีที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ก็ให้ว่าจ้างทนายความผู้เชี่ยวชาญได้ โดยขอความเห็นชอบจากอัยการสูงสุด หรือผู้แทนที่อัยการสูงสุดมอบหมาย และหากมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายด้วย

๒.๒ ในกรณีหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งเรื่องให้องค์กรอื่นดำเนินคดีแทนในฐานะผู้รับมอบอำนาจ ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นว่า หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวอยู่ในฐานะเสียเปรียบไม่สามารถชนะคดีได้ หรือการดำเนินคดีไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ ไม่ควรที่หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะดำเนินคดีในเรื่องนั้น ให้องค์กรอื่นการแจ้งฐานะคดีและดำเนินการต่อไปเพื่อให้อัยการสูงสุดวินิจฉัยชี้ขาด และนำเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแห่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยให้ปฏิบัติตามข้อ ๑.๒.๓ (ก) โดยอนุโลม

๒.๓ กรณีคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ถูกฟ้องคดีปกครอง และไม่มีหน่วยงานเจ้าของเรื่องโดยตรง หรือเป็นการฟ้องคดีปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี และไม่มีหน่วยงานเจ้าของเรื่องโดยตรง อีกทั้งไม่ใช่อำนาจโต้แย้งในปัญหาข้อกฎหมายโดยตรง ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำคำสั่งศาลปกครองที่ให้ทำคำให้การแก้คำฟ้องเสนอนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมาย สั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป โดยให้ถือเป็นมติคณะรัฐมนตรีและไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี โดยให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานอัยการสูงสุดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมความเห็นแล้วร่างคำให้การยื่นต่อศาลปกครอง และดำเนินการหรือประสานงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคดีต่อไป

๓. การดำเนินคดีขึ้นอนุญาโตตุลาการ

ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่มีข้อพิพาทในคดีแพ่งและคดีปกครองที่ต้องใช้อนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาล ให้องค์กรอื่นการเป็นผู้ดำเนินคดีแทนได้ในชั้นอนุญาโตตุลาการ หรือให้ว่าจ้างทนายความดำเนินคดีแทนได้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบจากสำนักงานอัยการสูงสุดหรือผู้แทนที่อัยการสูงสุดมอบหมาย และหากมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้ทำความตกลงกับสำนักงบประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายด้วย

๔. ระยะเวลาส่งเรื่องให้พนักงานอัยการ

ในการดำเนินคดีทุกประเภท ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องเร่งรัดเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเจ้าของเรื่องรวบรวมพยานหลักฐานให้ครบถ้วน แล้วรีบส่งเรื่องที่พิพาทไปยังพนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอายุความ ไม่น้อยกว่า ๓ เดือน เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

๕. การดำเนินคดีที่ขาดอายุความ

กรณีคดีขาดอายุความแล้ว แต่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจยังยืนยันให้พนักงานอัยการดำเนินคดีให้ทั้งที่เห็นได้ล่วงหน้าว่า หากดำเนินคดีต่อไปก็มีแต่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ กล่าวคือ เสียค่าใช้จ่าย เสียเวลา เสียกำลังคนในการปฏิบัติงานโดยเปล่าประโยชน์ อีกทั้งการดำเนินคดีของรัฐไม่ควรดำเนินการในลักษณะที่เอารัดเอาเปรียบเอกชนด้วยการคาดหวังว่าเอกชนอาจไม่ยกอายุความขึ้นต่อสู้คดี เพราะความไม่รู้กฎหมายหรือความหลงลืม หรืออาจขาดนัดยื่นคำให้การ หรือขาดนัดพิจารณา เพราะมีผลให้การอำนวยความสะดวกของรัฐขาดความน่าเชื่อถือ ดังนั้น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจึงไม่ควรนำคดีที่ขาดอายุความแล้วส่งให้พนักงานอัยการดำเนินการต่อไป

๖. การยุติข้อพิพาทระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

๖.๑ ให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติว่า กรณีเกิดข้อพิพาทในระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเมื่อมีพยานหลักฐานชัดเจนว่าฝ่ายที่ก่อให้เกิด ความเสียหายนั้นต้องรับผิดชอบ และไม่ติดใจโต้แย้งในเรื่องจำนวนค่าเสียหาย ให้ฝ่ายที่ก่อให้เกิดความเสียหายดำเนินการชำระค่าเสียหายให้แก่ฝ่ายที่ได้รับความเสียหายให้เรียบร้อยโดยเร็ว เพื่อมิให้เกิดคดีความระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจด้วยตนเอง

๖.๒ กรณีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเกิดข้อพิพาทระหว่างกันมิให้ฟ้องคดีต่อศาล ให้ส่งเรื่องที่มีข้อพิพาทเรียกร้องไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดภายในอายุความเพื่อพิจารณาเสนอคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ให้สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาและมีความเห็นเสนอคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินคดีชี้ขาดแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ให้สำนักงานอัยการสูงสุดส่งคำตัดสินชี้ขาดและมติคณะรัฐมนตรีแจ้งให้คู่กรณีทราบ และถือปฏิบัติ หากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจใดเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำตัดสินชี้ขาด ดังกล่าวข้างต้น ให้นำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามความเห็นสมควร

๗. ให้มีคณะกรรมการพิจารณาชี้ขาดการยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เรียกโดยย่อว่า “กยพ.” มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบ

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม	ประธานกรรมการ
๒. ปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงยุติธรรม	กรรมการ
๔. เลขาธิการคณะรัฐมนตรี	กรรมการ
๕. เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๖. อัยการสูงสุด	กรรมการและเลขานุการ
๗. อธิบดีอัยการฝ่ายคดีอัยการสูงสุด	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘. อัยการพิเศษฝ่ายการยุติในการดำเนินคดีแพ่ง
ของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. พิจารณาชี้ขาดการดำเนินคดีปกครองและคดีแพ่งทั้งปวง เช่น คดีภาษีอากร คดีล้มละลาย และคดีอนุญาตตุลาการ เป็นต้น
 ๒. พิจารณาตัดสินชี้ขาดข้อพิพาทเรียกร้องระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่มีข้อพิพาทระหว่างกัน
 ๓. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ ตามความจำเป็นที่คณะกรรมการมอบหมาย
-

ที่ น. ๘๒๖/๒๔๘๒

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒ พฤษภาคม ๒๔๘๒

เรื่อง ข้าราชการต้องหาในคดีอาญา หรือคดีแพ่ง หรือคดีล้มละลาย
จาก เลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ถึง นายกรัฐมนตรี

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเมื่อวันที่ ๑ เดือนนี้ ว่าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปให้
กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ แจ้งให้ข้าราชการประจำการและข้าราชการบำนาญทราบว่ามีผู้ใดต้องหา
ในคดีอาญาหรือแพ่ง หรือคดีล้มละลาย ให้รายงานให้เจ้ากระทรวงทบวงกรมในสังกัดทราบโดยด่วน
ทั้งนี้ เพื่อเจ้ากระทรวงทบวงกรมจะได้ทราบความเป็นไปของข้าราชการในสังกัด

จึงขอเรียนมา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) **ดิเรก ชัยนาม**
(นายดิเรก ชัยนาม)

ผนวก ๓

มติ ก.พ.ที่เกี่ยวข้องวินัย

ซึ่งใช้เฉพาะกับข้าราชการเท่านั้น

18 ธันวาคม 2516

เรื่อง การลงโทษข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัยกรณีเรียกเงินจากผู้สมัครสอบ

เรียน (เวียนกระทรวง)

ด้วยปรากฏจากรายงานการลงโทษที่กระทรวงทบวงกรมรายงานไปยัง ก.พ. ว่า มีข้าราชการกระทำผิดวินัยกรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่เนือง ๆ เช่น แอบอ้างชื่อกรรมการสอบหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ทำการหลอกลวงหรือชักจูงผู้สมัครสอบด้วยประการต่าง ๆ แล้วเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบ โดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบได้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า การที่ข้าราชการมีพฤติกรรมทำนองนี้เป็นเรื่องร้ายแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาดด้วยการลงโทษในสถานหนักทุกราย แม้ผู้กระทำผิดนั้นจะไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการสอบ ยังไม่เข้าลักษณะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่พฤติกรรมทำนองนี้ก็เป็นความผิดฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา 84 (ซ) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2499 ซึ่งควรลงโทษในสถานหนักระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือ ไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนโทษได้ก็เพียงปลดออกจากราชการเท่านั้น ไม่ควรลดหย่อนโทษลงเป็นสถานอื่น

ก.พ. จึงลงมติขอให้กระทรวงทบวงกรมถือเป็นหลักปฏิบัติตามนัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอได้โปรดแจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) พันเอก จินดา ณ สงขลา

(จินดา ณ สงขลา)

เลขาธิการ ก.พ

กองวินัยและนิติการ

โทร. 2819451

ที่ นร 0709.3/ว 2

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

28 กุมภาพันธ์ 2538

เรื่อง การลงโทษข้าราชการกรณีเรียกเงินเดือนจากราชการเพื่อฝากเข้าทำงาน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร 1006/ว 15 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2516

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า ก.พ.ได้มีมติขอให้ถือเป็นหลักปฏิบัติเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการซึ่งกระทำผิดวินัย กรณีเรียกและรับเงินจากผู้สมัครสอบแข่งขันหรือสอบคัดเลือกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น แอบอ้างชื่อกรรมการสอบหรือเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการสอบทำการหลอกลวงหรือชักจูงผู้สมัครสอบด้วยประการต่าง ๆ แล้วเรียกและรับเงินโดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบได้ พฤติการณ์เป็นเรื่องราวแรงที่ทำให้เสียหายแก่ชื่อเสียงของทางราชการอย่างยิ่ง ควรที่ทางราชการจะได้ปราบปรามให้เด็ดขาดด้วยการลงโทษในสถานหนักทุกรายในระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คือไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนโทษได้เพียงปลดออกจากราชการ ไม่ควรลดหย่อนโทษลงเป็นสถานอื่น ความละเอียดปรากฏอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ขอให้ ก.พ.พิจารณามาตรฐานโทษกรณีข้าราชการกระทำผิดโดยเรียกเงินเดือนจากราชการ โดยอ้างว่าจะฝากเข้าทำงานในหน่วยงานที่ตนเองไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง พฤติการณ์เข้าข่ายเป็นการหลอกลวงด้วย

ก.พ.พิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำผิดวินัยกรณีดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง และความร้ายแรงแห่งกรณีอยู่ในระดับเดียวกับกรณีตามหนังสือที่อ้างถึง ควรลงโทษผู้กระทำผิดในระดับเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/ว 234 ลงวันที่ 24 ธันวาคม 2536 กล่าวคือลงโทษไล่ออกจากราชการ เหตุอันควรปรานีใด ๆ ไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการ แต่สำหรับการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยกรณีดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนหน้านั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

มีบทเฉพาะกาลมาตรา 138 ให้ลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่
 ในขณะที่กระทำผิด ก็ให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 ตามหนังสือ
 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นว 125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัด
 ต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ชิริยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์
 (นายชิริยุทธ์ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน
 เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2818677

โทรสาร 2814973

ที่ นร ๐๗๐๕.๒/ว ๔

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๖ กรกฎาคม ๒๕๓๖

เรื่อง การลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะเดินทาง และเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ

เรียน (เวียงนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๕๐๕/ว ๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มมติ ก.พ. ว่าการที่ข้าราชการทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการ โดยทำการเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และความร้ายแรงแห่งกรณีและพฤติการณ์ มิได้ยิ่งหย่อนไปกว่าการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่ส่วนมากมักจะลงโทษกันเพียงสถานเบาหรือให้ออกจากการมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ จึงยังมีการกระทำผิดกันอยู่เนือง ๆ ก.พ. เห็นว่าเพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและปราบปรามในเรื่องนี้ กระทรวงทบวงกรมควรลงโทษผู้กระทำผิดดังกล่าว ในสถานหนักทำนองเดียวกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

บัดนี้ ก.พ. พิจารณาเห็นว่า มติดังกล่าวได้มีไว้ตั้งแต่ขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ ใช้บังคับ ปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับเรื่องการให้ผู้ถูกลงโทษมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว และการพิจารณาโทษในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนใช้สิทธิเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะเดินทางตลอดจนเงินอื่นในทำนองเดียวกันเป็นเท็จนี้ เป็นกรณีที่ควรพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์ในแต่ละรายซึ่งอาจไม่เสมอเหมือนกัน และองค์ประกอบความผิดก็แตกต่างกับความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจึงเป็นเรื่องที่ควรพิจารณารายละเอียดพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดเป็นราย ๆ ไป ถ้าเป็นกรณีที่ได้รับความว่าเป็นการใช้สิทธิขอเบิกเงินจากทางราชการเป็นเท็จ โดยเจตนาทุจริตฉ้อโกงเงินของทางราชการอย่างแน่ชัด ก็เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงที่จะต้องลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

ชนะ อินสว่าง

(นายชนะ อินสว่าง)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๔๗๓

2558
กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ 23808
วันที่ 19 เม.ย. 2542
เวลา 11.51

1523

ที่ นร 0707.3/ว 5

สำนักงาน ก.พ. 3923

ถนนพินธุโลก กท 10300

12 เมษายน 2542

เรื่อง มาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้แจ้งข้อมูลเท็จเกี่ยวกับคุณสมบัติและผล
ของบุคคลในการขอรับการประเมินบุคคล

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0708.4/ว 16 ลงวันที่ 29 กันยายน 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มติ ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมิน
บุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์(ตำแหน่งประเภท
ทั่วไป) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ มาเพื่อถือ
ปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ปรากฏว่า การขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามหนังสือที่
อ้างถึงบางรายมีการแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติของบุคคลหรือเรื่องสัดส่วนการจัดทำ
ผลงานเป็นเท็จ หรือมีการลอกเลียนผลงาน หรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นผลงานของผู้
ขอรับการประเมิน หรือมีการจ้างวานผู้อื่นให้จัดทำผลงานให้โดยผลงานที่นำมาจัดทำนั้นไม่
ใช่ผลงานที่แท้จริงของผู้ขอรับการประเมิน การกระทำดังกล่าวนอกจากเข้าข่ายเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรงฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 90 และฐานกระทำการอันได้
ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามมาตรา 98 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. 2535 แล้ว ยังก่อให้เกิดผลเสียหายต่อระบบการประเมินบุคคลตามหนังสือที่
อ้างถึงอีกด้วย เพราะทำให้การสรรหาไม่ได้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญ
งานหรือความเชี่ยวชาญที่แท้จริงมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ฉะนั้น เพื่อมิให้เกิดการ
กระทำดังกล่าว ก.พ. จึงมีมติให้กำหนดมาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้กระทำผิดไว้
ดังต่อไปนี้

4
28 เม.ย. 2542
6420

1. การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 8 ลงมา หากส่วนราชการเจ้าสังกัดตรวจสอบพบว่าข้าราชการรายใดแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติของบุคคล เรื่องสัดส่วนการจัดทำผลงาน หรือเรื่องอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดทำผลงานเป็นเท็จ หรือมีการลอกเลียนผลงานหรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้เป็นผลงานของตน หรือมีการจ้างวานผู้อื่นให้จัดทำผลงานให้โดยผลงานที่นำมาจัดทำนั้นไม่ใช่ผลงานที่แท้จริงของตน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 สั่งระงับหรือยกเลิกการพิจารณาคำขอประเมินบุคคลของข้าราชการรายนั้น แล้วดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีต่อไป

ส่วนการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 9 ขึ้นไปนั้น หาก ก.พ. หรือสำนักงาน ก.พ. ตรวจสอบพบว่าข้าราชการรายใดมีการกระทำความผิดในวรรคหนึ่ง ก.พ. จะระงับหรือยกเลิกการพิจารณาคำขอประเมินบุคคลของข้าราชการรายนั้น และให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการดังกล่าว รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี แต่ถ้าหากส่วนราชการเจ้าสังกัดเป็นผู้ตรวจสอบพบเรื่องดังกล่าว ก็ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

2. ห้ามมิให้ผู้ขอรับการประเมินบุคคลซึ่งถูกระงับหรือยกเลิกการพิจารณาคำขอตามข้อ 1 เสนอขอรับการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ และตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ในระดับที่สูงขึ้น มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ถูกระงับหรือยกเลิกการพิจารณาคำขอ

3. ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติให้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ หรือตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไป แล้ว หากภายหลังปรากฏว่ามีกรณีดังกล่าวในข้อ 1 อยู่ก่อนได้รับอนุมัติให้ผ่านการประเมิน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา 52 ระงับการแต่งตั้งผู้นั้นหรือดำเนินการเพิกถอนการแต่งตั้งผู้นั้นเสีย โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ทุจริตในการขอรับการประเมิน และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามข้อ 1 กับดำเนินการมาตรการตามข้อ 2 ด้วย

4. ให้ถือเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการส่งคำขอประเมินบุคคล ที่จะต้องตรวจสอบข้อมูลประกอบคำขอประเมินบุคคลให้ถูกต้อง และในกรณี ที่ผู้ขอรับการประเมินหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีกรณีสมควรถูกดำเนินการทางวินัยตามที่กำหนดใน ข้อ 1 หรือข้อ 3 หากผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการทางวินัย ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้น กระทำผิดวินัยตามมาตรา 99 ด้วย

5.ให้นำมาตรการที่กำหนดในหนังสือฉบับนี้ไปใช้บังคับแก่กรณีการแจ้ง ข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติและผลงานของบุคคลเป็นเท็จเพื่อขอรับคัดเลือกเลื่อนขึ้นแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0707.3/ว.2 ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2540 ด้วยโดยอนุโลม

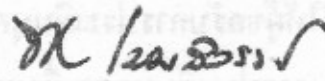
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัด ต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

1 เรียน ท่านปลัดกระทรวงสาธารณสุข (รอง ร.)
เพื่อโปรดทราบ และพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

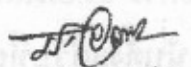
ขอเป็นพระคุณ

- เห็นตามขอของ ค.พิจารณา
โดยความเห็นชอบ ส.บ.กรมต่อไป

(นางพิภาวดี เมฆสวรรค์)

เลขาธิการ ก.พ.

1964.12.42.

(นายวิจักร อากปกรียา)

ผู้อำนวยการกองกลาง

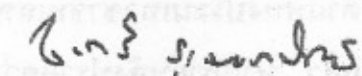
สำนักพัฒนาโครงสร้างส่วนราชการและอัตรากำลัง

กลุ่มเทคนิคทางวิชาการ

โทร. 2803422 โทรสาร 2820874

1 - ขอบ

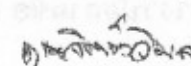
- โปรดดำเนินการตามเสนอ

(นายชาติ ชุมพรวิชัย)

รองปลัดกระทรวง

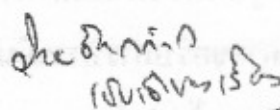
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

20 เม.ย. 2542

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

20

(นายคณพงษ์ ตาเขตร)

24 มกราคม 2529

เรื่อง การให้ถ้อยคำในการสอบสวน
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยปรากฏจากการพิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนสามัญว่า ข้าราชการที่เป็นผู้กล่าวหาหรือพยานได้ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำหลายครั้งไม่ตรงกัน โดยมีเจตนาปิดบังความจริง เช่น ชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง แต่กลับให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นอีกอย่างหนึ่ง หรือทำบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริงมอบให้ผู้ถูกลงโทษยื่นประกอบอุทธรณ์แตกต่างไปจากที่เคยให้ถ้อยคำหรือชี้แจงไว้ในชั้นสอบสวน เป็นต้น ทำให้การสอบสวนพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรม เสียหายแก่ทางราชการ การให้ถ้อยคำกลับไปกลับมาโดยเจตนาช่วยเหลือกันนี้เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยและบางกรณีอาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมีโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการได้

ก.พ.จึงมีมติขอให้กระทรวงทบวงกรมและจังหวัดกำกับให้ข้าราชการในสังกัดระมัดระวังในเรื่องนี้และเมื่อมีการสอบสวนหรือดำเนินการทางวินัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ก็ขอให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ทำหน้าที่สอบสวนแจ้งให้ข้าราชการที่มาเป็นผู้กล่าวหาหรือพยานทราบเรื่องนี้ด้วย หากปรากฏว่ามีข้าราชการกระทำผิดในเรื่องดังกล่าว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งไปยังกรมและจังหวัดต่าง ๆ ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ไสรัจ สุจริตกุล

(นายไสรัจ สุจริตกุล)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ นร 0713/ว 14

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท 10300

25 ตุลาคม 2533

เรื่อง การให้ถ้อยคำในการสอบสวน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 0612/ว 1 ลงวันที่ 24 มกราคม 2529

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ่มติ ก.พ.ซึ่งขอให้กระทรวง ทบวง กรม จังหวัด กำชับข้าราชการพลเรือนในสังกัด ให้ระมัดระวังการให้ถ้อยคำในการสอบสวนทางวินัย เพราะอาจทำให้การสอบสวนพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรม มาเพื่อถือปฏิบัติ ความแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ ยังคงปรากฏตามสำนวนสอบสวนทางวินัยและจากการอุทธรณ์ว่า มีข้าราชการที่เป็นผู้กล่าวหาหรือ พยานให้ถ้อยคำกลับไปกลับมา โดยมีเจตนาปิดบังความจริง ก.พ.จึงมีมติขอให้กระทรวง ทบวง กรมและจังหวัด กำชับข้าราชการพลเรือนในสังกัดให้ระมัดระวังและถือปฏิบัติตามมติ ก.พ.ตามหนังสือที่อ้างถึงโดยเคร่งครัดอีกครั้งหนึ่ง จึงเรียนมาเพื่อโปรดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สำราญ ถาวรายุศม์

(นายสำราญ ถาวรายุศม์)

เลขาธิการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. 2819451

ที่ นร ๐๗/๐๙.๑/ว ๑๒

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๓

เรื่อง ข้าราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศ

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม และจังหวัด)

ด้วยมีส่วนราชการบางแห่งได้หารือปัญหาเกี่ยวกับการที่ข้าราชการได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศ ว่าการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความหมายถึงคำพิพากษาของศาลใด และการตีความตามบทบัญญัติมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ เรื่องการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗/๐๙.๒/ว ๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาสามารถนำเรื่องการถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาตามกฎหมายของต่างประเทศซึ่งการกระทำนั้นกฎหมายของประเทศไทยถือว่าเป็นความผิดด้วย มาเป็นเหตุในการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ นั้น จะหมายความว่ารวมถึงกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตามกฎหมายของต่างประเทศ โดยให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามความในมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วยหรือไม่

ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ว่า การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ... เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง นั้น มีความหมายถึงการกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก... โดยคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลประเทศไทย เท่านั้น และโดยที่บทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะกฎหมายและเจตนารมณ์ในการใช้ที่แตกต่างไปจากบทบัญญัติ มาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ (บัญญัติความทำนองเดียวกับมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕) กรณีจึงไม่อาจนำการตีความบทบัญญัติมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗/๐๙.๒/ว ๑๒ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๗ มาใช้กับการปรับบทความผิดตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้

อย่างไรก็ตาม แม้ผู้บังคับบัญชาจะไม่สามารถนำพฤติการณ์ของข้าราชการที่ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกของศาลต่างประเทศมาปรับบทเป็นความผิดตามมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ก็ตาม แต่ผู้บังคับบัญชาก็ยังสามารถพิจารณา

ได้ว่า พฤติการณ์ดังกล่าวจะเป็นความผิดวินัยตามมาตราใด หรือไม่ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรายละเอียดและข้อเท็จจริงที่ปรากฏในแต่ละกรณี และโดยที่เรื่องนี้เป็นกรณีการตีความบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้การตีความสามารถใช้เป็นบรรทัดฐาน และมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ก.พ. จึงมีมติให้นำความเห็นดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ตามนัยมาตรา ๘(๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๓ แล้ว มีมติเห็นชอบตามที่ ก.พ. เสนอ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งกรมและจังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) **ทิพาวดี เมฆสวรรค์**
(คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์)
เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม
กลุ่มงานปฏิรูประบบวินัย อุทธรณ์ และร้องทุกข์
โทร. ๒๕๑๘๖๗๗
โทรสาร ๖๒๘๖๒๐๔

29 มกราคม 2494

เรื่อง การสอบสวนพิจารณาโทษข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงที่กระทำผิดร่วมกัน

เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม)

ด้วยปรากฏมีเรื่องข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงต้องหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน แต่กรมกระทรวงเจ้าสังกัดต่างแยกสอบสวนพิจารณาโทษผู้อยู่ในสังกัดของตนโดยมิได้ปรึกษาหารือกัน เป็นเหตุให้ผลการสอบสวนพิจารณาโทษผิดแผกแตกต่างกันไม่ได้ระดับความยุติธรรม ก.พ.เห็นว่ากรณีเช่นนี้กรมกระทรวงเจ้าสังกัดนั้น ๆ ควรจะได้ปรึกษาหารือกันในการสอบสวนพิจารณาโทษเพื่อให้ได้ระดับกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการตั้งกรรมการสอบสวนถ้ากรมกระทรวงเจ้าสังกัดแต่ละฝ่ายได้ปรึกษาหารือกัน และให้มีผู้มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนแต่ละฝ่ายตั้งตั้งกรรมการประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกันทำการสอบสวนแล้วก็จะได้รับความเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น ก.พ.จึงได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่าจะสมควรวางระเบียบในเรื่องนี้ประการใดหรือไม่ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วยตามความเห็น ก.พ. และให้พิจารณาวางระเบียบในเรื่องนี้เพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

ก.พ.จึงได้พิจารณาลงมติให้วางระเบียบในเรื่องนี้ ดังนี้

1. ในกรณีที่มิใช่ข้าราชการต่างสังกัดกรมกระทรวงต้องหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้กรมกระทรวงเจ้าสังกัดปรึกษาหารือกันในการสอบสวนพิจารณาโทษเพื่อให้ได้ระดับกัน
2. ในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีดังกล่าวในข้อ 1. ให้ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนแต่ละฝ่ายตั้งตั้งกรรมการประกอบด้วยตัวบุคคลชุดเดียวกันทำการสอบสวนเท่าที่จะทำได้เพื่อให้ข้อเท็จจริงปรากฏไปในทางเดียวกัน
3. ในกรณีที่ได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการสังกัดกรมหนึ่ง แต่การสอบสวนมีมูลกรณีพาดพิงไปถึงข้าราชการสังกัดกรมอื่นซึ่งคณะกรรมการนั้นไม่มีหน้าที่สอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้ตั้งกรรมการสอบสวน ถ้าผู้ตั้งกรรมการสอบสวนมีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ที่มีกรณีพาดพิงถึงนั้นด้วย ก็ให้ส่งเพิ่มเติมให้กรรมการคณะนั้นสอบสวนผู้นั้นด้วย แต่ถ้าผู้ตั้งกรรมการสอบสวนนั้นไม่มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้ที่มีกรณีพาดพิงถึงนั้น ก็ให้ผู้ตั้งกรรมการสอบสวนแจ้งไปยังกรม กระทรวงเจ้าสังกัด

ของผู้ที่การสอบสวนพาดพิงถึงนั้น เพื่อให้ผู้มีอำนาจตั้งกรรมการสอบสวนผู้นั้นสั่งตั้งกรรมการชุดเดิมที่สอบสวนมาแล้วเป็นกรรมการสอบสวนผู้นั้นต่อไป หรือจะตั้งกรรมการสมทบด้วยก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควร

4. การสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนร่วมกันดังที่กล่าวมานี้ ให้ใช้จำนวนการสอบสวนร่วมกันนั้นสำหรับพิจารณาตามมาตรา 61 โดยกรมกระทรวงเจ้าสังกัดติดต่อหารือกันพิจารณาเพื่อให้ได้ระดับกัน

จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นระเบียบปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) สุขุมน้อยประดิษฐ
(หลวงสุขุมน้อยประดิษฐ)
เลขาธิการ ก.พ.

กระทรวงสาธารณสุข
เลขรับ... 61721
วันที่... 2 S.H. 2554
เวลา... 11.05
14501

ที่ นร ๑๐๑๑/ ๕๑๖

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม ๑๐๓๐๐

๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

เรื่อง ทหรีอกรณืความหมายของคำว่ “ผู้บ้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๓
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

เรียน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กลุ่มส่งเสริมวินัยและรณนคณธรรม
รับที่ 2876 /
วันที่ 6 / 11 / 54
เวลา 10.20
290154

อ้างถึง หนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๔๔

ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔ และ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/๗๕

ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้ทหรีอพร้อมทั้ง
ส่งเอกสารมาประกอบการพิจารณา กรณืความหมายของคำว่ “ผู้บ้บังคับบัญชา” และผู้ที่จะต้อง
รายงานการดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติของ
ข้าราชการพลเรือน ตามความในมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อที่ทหรีอว่ คำว่ “ผู้บ้บังคับบัญชา” ตามความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ หมายถึง ผู้บ้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ
สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ เท่านั้น หรือผู้บ้บังคับบัญชาตำแหน่งใดก็ได้

ก.พ. เห็นว่คำว่ “ผู้บ้บังคับบัญชา” ตามมาตรา ๑๐๓ หมายถึง ผู้บ้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗

๒. ข้อที่ทหรีอว่ กรณืที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการ
ประเททวิชากร ระดับชำนาญการ แล้วรายงานให้ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขพิจารณา
หาก อ.ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่
เหมาะสม มีมติให้ลดโทษ เพิ่มโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ผู้บ้บังคับบัญชาที่จะต้องเป็นผู้ออกคำสั่ง
หรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติดังกล่าว ตามความในมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง นั้น จะเป็น
ปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หรือปลัดกระทรวง
สาธารณสุขในฐานะอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นผู้ออกคำสั่งลงโทษ

ก.พ. เห็นว่า ผู้บังคับบัญชาที่จะต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง โดยปกติควรเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ ที่เป็นผู้ส่งลงโทษ

๓. ข้อหาหรือที่ว่า ผู้รายงานผลการดำเนินการตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงสาธารณสุข ไปยัง ก.พ. เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติและการอื่น ๆ นั้น จะเป็นสำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข หรือจังหวัดที่เป็นผู้ดำเนินการทางวินัย

ก.พ. เห็นว่า เนื่องจากขณะนี้ ก.พ. ยังมิได้ออกระเบียบ ก.พ. เกี่ยวกับการรายงาน การดำเนินการทางวินัย ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจึงเป็นผู้ที่จะต้องรายงาน การดำเนินการทางวินัยไปยัง ก.พ. โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๑๖ แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยการรายงาน เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบบทเฉพาะกาลมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ปลัดกระทรวงฯ (ผ่าน ส.ค.ส.)
เพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณ

(นางนันทพร มานะเนตร)
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
แทนผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทั่วไป
- ๒ ส.ค. ๒๕๕๕

ขอแสดงความนับถือ

ปรีชา นิสารัตน์

(นายปรีชา นิสารัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ.

ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๑

โทรสาร ๐ ๒๕๔๗ ๑๖๓๐

๒๕๕๕
๒๕๕๕
๒๕๕๕

